

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Euroopan parlamentti	
	Neuvosto	
	Komissio	
2003/C 321/01	Toimielinten välinen sopimus paremmasta lainsäädännöstä	1
	Neuvosto	
2003/C 321/02	Euroopan unionin jäsenvaltioiden välinen Sopimus Euroopan unionin sotilasesikunnan ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tehtävien, myös harjoitusten, valmistelemiseksi ja toteuttamiseksi Euroopan unionin toimielinten käyttöön mahdollisesti asetettujen esikuntien ja joukkojen palvelukseen siirrettyjen sotilas- ja siviilihenkilöiden sekä jäsenvaltioiden tätä varten Euroopan unionin käyttöön asettamien sotilas- ja siviilihenkilöiden asemasta (EU SOFA)	6
2003/C 321/03	Neuvoston päätös, tehty 22 päivänä joulukuuta 2003, työturvallisuuden ja työterveyden neuvoo-antavan komitean varsinaisten jäsenten ja varajäsenten nimittämisestä	17
2003/C 321/04	Neuvoston päätelmät, annettu 22. joulukuuta 2003, Ranskan meriverojärjestelmästä ...	20
	Komissio	
2003/C 321/05	Euron kurssi	21
2003/C 321/06	Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Chilen tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn sopimuksen käsitteen ”alkuperätuotteet” määrittelystä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmistä tehtyä liitettä III koskevat selittävät huomautukset	22

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2003/C 321/07	Komission tiedonanto kuluttajien etujen suojaamista tarkoittavista kieltokanteista annetun direktiivin 98/27/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista yksiköistä, joilla on oikeus nostaa kanne kyseisen direktiivin 2 artiklan mukaisesti ⁽¹⁾	26
2003/C 321/08	Alkuperänimityksen ja maantieteellisten merkintöjen suojasta annetun asetuksen (ETY) N:o 2081/92 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu rekisteröintihakemuksen julkaiseminen	39
2003/C 321/09	Alkuperänimityksen ja maantieteellisten merkintöjen suojasta annetun asetuksen (ETY) N:o 2081/92 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu rekisteröintihakemuksen julkaiseminen	43
2003/C 321/10	Alkuperänimityksen ja maantieteellisten merkintöjen suojasta annetun asetuksen (ETY) N:o 2081/92 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu rekisteröintihakemuksen julkaiseminen	45
2003/C 321/11	Sellaisen pyynnön julkaiseminen, joka koskee asetuksen (ETY) N:o 2081/92 17 tai 6 artiklan nojalla rekisteröidyn nimityksen eritelmän yhden tai useamman kohdan muuttamista kyseisen asetuksen 9 artiklan mukaisesti	49
2003/C 321/12	Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä (Asia COMP/M.3350 – Norsk Hydro/WINGAS/HydroWingas/JV) – Asiaan sovelletaan mahdollisesti yksinkertaistettua menettelyä ⁽¹⁾ ...	50
2003/C 321/13	OLAFin tiedonanto	51
2003/C 321/14	Komission tiedonanto, tehty 19. joulukuuta 2003, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä annetussa direktiivissä 96/92/EY määritellyn sähkömarkkinoiden avautumisastetta kuvaavan keskimääräisen yhteisöosuuden laskemisesta ⁽¹⁾	51

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Tiedonantoja)

EUROOPAN PARLAMENTTI

NEUVOSTO

KOMISSIO

TOIMIELINTEN VÄLINEN SOPIMUS**paremmasta lainsäädännöstä**

(2003/C 321/01)

EUROOPAN PARLAMENTTI, EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO JA EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 5 artiklan sekä mainittuun sopimukseen liitetyn pöytäkirjan toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden soveltamisesta,

ottavat huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen,

ottavat huomioon Maastrichtin sopimuksen päätösasiakirjaan liitetyn julistuksen N:o 18 komission ehdotuksista aiheutuvista kustannuksista ja julistuksen N:o 19 yhteisön oikeuden soveltamisesta,

ottavat huomioon toissijaisuusperiaatteen täytäntöönpanosta 25 päivänä lokakuuta 1993 ⁽¹⁾, nopeutetusta menetelmästä säädöstehtävien viralliseksi kodifioimiseksi 20 päivänä joulukuuta 1994 ⁽²⁾, yhteisön lainsäädännön valmistelun laatua koskevista yhteisistä suuntaviivoista 22 päivänä joulukuuta 1998 ⁽³⁾ ja säädösten uudelleenlaatimistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28 päivänä marraskuuta 2001 ⁽⁴⁾ tehdyt toimielinten väliset sopimukset,

ottavat huomioon Sevillassa 21 ja 22 päivänä kesäkuuta 2002 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston ja Brysselissä 20 ja 21 päivänä maaliskuuta 2003 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmät, ja

korostavat, että tämän sopimuksen tekemisellä ei rajoiteta Euroopan tulevaisuutta käsittelevän valmistelukunnan jälkeen järjestettävässä hallitustenvälisessä konferenssissa saavutettavia tuloksia,

SOPIVAT SEURAAVAA:

Yhteinen sitoutuminen ja yhteiset tavoitteet

1. Euroopan parlamentti, Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio sopivat parantavansa lainsäädän-

nön laatua tietyin, tässä toimielinten välisessä sopimuksessa määritellyin aloittein ja menettelyin.

2. Nämä kolme toimielintä sopivat, että perussopimuksissa määrättyä toimivaltaansa käyttäessään ja niissä määrättyjä menettelyjä noudattaessaan ja ottaen huomioon yhteisömenettelmälle antamansa merkityksen ne noudattavat yleisiä periaatteita, kuten demokraattinen legitimitetti, toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteet sekä oikeusvarmuus. Nämä toimielimet sopivat myös edistävänsä yksinkertaisuutta, selkeyttä ja yhdenmukaisuutta lainsäädäntötehtävien laadinnassa ja laajempaa avoimuutta lainsäädäntömenettelyssä.

Nämä toimielimet kehottavat jäsenvaltioita huolehtimaan siitä, että yhteisön lainsäädäntö saatetaan oikein ja nopeasti osaksi kansallista lainsäädäntöä yhteisön lainsäädännössä säädetyissä määrärajoissa Tukholman, Barcelonan ja Sevillan Eurooppa-neuvostojen puheenjohtajan päätelmien mukaisesti.

Lainsäädäntömenettelyn parempi yhteensovittaminen

3. Kyseiset kolme toimielintä sopivat sovittavansa yleisesti paremmin yhteen lainsäädäntötoimintansa, mikä on Euroopan unionin lainsäädännön parantamisen keskeinen perusta.

4. Kyseiset kolme toimielintä sopivat sovittavansa paremmin yhteen valmistelu- ja lainsäädäntötyönsä yhteisöpäätösmenttelin puitteissa ja varmistavansa asianmukaisen julkisuuden.

Neuvosto ilmoittaa hyvissä ajoin Euroopan parlamentille monivuotisesta strategisesta ohjelmaluonnoksesta, jota se suosittaa Eurooppa-neuvostolle hyväksyttäväksi. Kyseiset kolme toimielintä ilmoittavat toisilleen vuosittaisista lainsäädäntöaikatauluistaan, jotta voidaan sopia yhteisestä vuosittaisesta suunnitelmasta.

Erityisesti Euroopan parlamentti ja neuvosto pyrkivät laatimaan kullekin lainsäädäntöehdotukselle alustavan aikataulun kyseisen ehdotuksen lopulliseen hyväksymiseen johtavista eri vaiheista.

⁽¹⁾ EYVL C 329, 6.12.1993, s. 135.

⁽²⁾ EYVL C 102, 4.4.1996, s. 2.

⁽³⁾ EYVL C 73, 17.3.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

Siinä tapauksessa, että monivuotisella suunnitelmalla on toimielinten välisiä vaikutuksia, kyseiset kolme toimielintä aloittavat yhteistyön asianmukaisin tavoin.

Komission vuosittainen lainsäädäntö- ja työohjelma sisältää mahdollisuuksien mukaan tietoja säädösvälinettä koskevista vaihtoehtoista ja kunkin ehdotuksen aiotusta oikeusperustasta.

5. Kyseiset kolme toimielintä varmistavat tehokkuuden vuoksi mahdollisuuksien mukaan yhteisten asiakokonaisuuksien käsittelyn parhaalla tavalla kunkin lainsäädäntövallan käyttäjän⁽¹⁾ valmistelemissa elimissä⁽²⁾.

6. Kyseiset kolme toimielintä antavat työstään toisilleen koko lainsäädäntömenettelyn ajan jatkuvasti tietoja. Tiedottamisessa käytetään asianmukaisia menettelyjä ja erityisesti vuoropuhelua Euroopan parlamentin valiokuntien ja täysistunnon sekä neuvoston puheenjohtajavaltion ja komission välillä.

7. Komissio antaa vuosittain selostuksen lainsäädäntöehdotusten tilasta.

8. Komissio huolehtii siitä, että sen jäsenet osallistuvat pääsääntöisesti parlamentin valiokuntien keskusteluihin ja täysistuntokeskusteluihin, kun keskustellaan heidän vastuualueensa kuuluvista lainsäädäntöehdotuksista.

Neuvosto jatkaa käytäntöä, jonka mukaan se pitää kiinteästi yhteyttä Euroopan parlamenttiin siten, että asianomaiset ministerit osallistuvat mahdollisuuksien mukaan säännöllisesti täysistuntokeskusteluihin. Neuvosto pyrkii osallistumaan myös säännöllisellä tavalla parlamentin valiokuntien työskentelyyn ja muihin kokouksiin mieluiten ministeritasolla tai muulla asianmukaisella tasolla.

9. Komissio ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 192 tai 208 artiklan nojalla tehdyt Euroopan parlamentin tai neuvoston pyynnöt lainsäädäntöehdotusten esittämisestä. Komissio antaa nopeasti ja asianmukaisesti vastauksen parlamentin toimivaltaisille valiokunnille ja neuvoston valmisteleville elimille.

Laajempi avoimuus ja saatavuus

10. Kyseiset kolme toimielintä vahvistavat pitävänsä erittäin tärkeänä avoimuuden vahvistamista ja kansalaisille suunnatun tiedon lisäämistä lainsäädäntötyönsä koko keston aikana ottaen huomioon niiden kunkin työjärjestykset. Nämä toimielimet varmistavat erityisesti julkisten poliittisten keskustelujen mahdollisimman laajan levityksen käyttämällä järjestelmällisesti uutta viestintäteknologiaa, kuten satelliittilähetyksiä ja ns. virtausvideota Internetissä. Kyseiset kolme toimielintä varmistavat myös, että yleisöllä on laajempi mahdollisuus tutustua EUR-LE-Xiin.

(1) Tässä sopimuksessa ilmaisulla "lainsäädäntövallan käyttäjä" tarkoitetaan ainoastaan Euroopan parlamenttia ja neuvostoa.

(2) Euroopan parlamentin valiokuntia, neuvoston työryhmiä ja pysyvien edustajien komitea.

11. Kyseiset kolme toimielintä järjestävät yhteisen lehdistötulaisuuden ilmoittaakseen yhteispäätösmenettelyn mukaisen lainsäädäntömenettelyn myönteisestä loppuunsaattamisesta, kun ehdotuksesta on päästy sovintoon, oli kyse sitten ensimmäisestä tai toisesta käsittelystä taikka sovittelun tuloksesta.

Säädösvälineen ja oikeusperustan valinta

12. Komissio selostaa ja perustelee Euroopan parlamentille ja neuvostolle miksi tietty säädösväline on valittu, mahdollisuuksien mukaan vuosittaisen työohjelmansa tai tavanomaisten vuoropuhelumenettelyjensä yhteydessä, ja joka tapauksessa aloitteidensa perusteluissa. Komissio käsittelee myös kaikki lainsäädäntövallan käyttäjän pyynnöt tältä osin ja ottaa huomioon ennen ehdotustensa esittämistä mahdollisesti järjestämiensä kuulemisten tulokset.

Komissio huolehtii siitä, että sen ehdottama toiminta on niin yksinkertaista kuin on mahdollista tavoitteen asianmukaisen toteutumisen ja sen tehokkuuden kannalta.

13. Kyseiset kolme toimielintä palauttavat mieliin direktiivin määritelmän (EY:n perustamissopimuksen 249 artikla) sekä toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan asiaa koskevat määräykset. Komissio huolehtii direktiiviehdotuksissaan siitä, että noudatetaan asianmukaista tasapainoa yleisten periaatteiden ja yksittäisten säännösten välillä yhteisön täytäntöönpanotoimien liiallisen käytön välttämiseksi.

14. Komissio perustelee selkeästi ja kattavasti kullekin ehdotukselle aiotun oikeusperustan. Siinä tapauksessa, että oikeusperustaa muutetaan sen jälkeen, kun komissio on esittänyt ehdotuksen, asianomainen toimielin kuulee Euroopan parlamenttia asianmukaisesti uudelleen noudattaen täysin Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä.

15. Komissio ilmoittaa kaikissa tapauksissa ehdotustensa perusteluissa yhteisön tason nykyiset oikeudelliset säännökset kyseisellä alalla. Komissio esittää perusteluissa myös perusteet ehdotetuille toimille ottaen huomioon toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen. Komissio ottaa huomioon myös toteuttamisensa ennakolta kuulemisten ja vaikutusanalyysien merkityksen ja tulokset.

Vaihtoehtoisten sääntelymuotojen käyttö

16. Kyseiset kolme toimielintä palauttavat mieliin, että yhteisö antaa säädöksiä ainoastaan sikäli kuin on tarpeen toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan mukaisesti. Nämä kolme toimielintä tunnustavat tarpeen turvautua aiheellisissa tapauksissa vaihtoehtoisin sääntelymekanismeihin, kun EY:n perustamissopimuksessa ei nimenomaisesti määrätä oikeudellisen välineen käyttämisestä.

17. Komissio varmistaa, että yhteissääntely- ja itsesääntelymekanismien käyttö on aina yhteisön lainsäädännön mukaista ja että siinä noudatetaan avoimuuden vaatimuksia (etenkin sopimusten julkisuutta) ja osapuolten edustuksellisuuden vaatimuksia. Menetelmän käytöllä on lisäksi oltava lisäarvoa yleisen edun kannalta. Nämä mekanismit eivät ole sovellettavissa, jos perusoikeudet tai merkittävät poliittiset valinnat ovat kyseessä tai jos sääntöjä on sovellettava yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa. Niillä on varmistettava nopea ja joustava sääntely, joka ei vaikuta kilpailun periaatteisiin tai sisämarkkinoiden yhtenäisyyteen.

— Yhteissääntely

18. Yhteissääntelyllä tarkoitetaan mekanismeja, jonka mukaisesti yhteisön säädöksellä annetaan lainsäädäntövallan käyttäjän määrittelemien tavoitteiden toteutus kyseisen alan tunnustettujen osapuolten (erityisesti taloudelliset toimijat, työmarkkinaosapuolet, valtioista riippumattomat järjestöt tai yhdistykset) tehtäväksi.

Tällaista mekanismeja voidaan käyttää säädöksessä määritellyn perusteiden varmistamiseksi, että lainsäädäntö mukautetaan asianomaisiin ongelmiin ja aloihin ja että lainsäädäntötyötä kevennetään keskittämällä keskeisiin näkökohtiin sekä että asianomaisten osapuolten kokemusta hyödynnetään.

19. Säädöksessä on noudatettava EY:n perustamissopimuksessa määriteltyä suhteellisuusperiaatetta. Työmarkkinaosapuolten välisissä sopimuksissa on kunnioitettava EY:n perustamissopimuksen 138 ja 139 artiklassa esitettyjä määräyksiä. Komissio selvittää ehdotustensa perusteluissa toimivaltaiselle lainsäädäntövallan käyttäjälle syyt tällaisen mekanismin käytön ehdottamiselle.

20. Asianomaiset osapuolet voivat säädöksessä määritellyissä puitteissa tehdä vapaaehtoisia sopimuksia yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamiseksi.

Komissio toimittaa sopimusluonnokset lainsäädäntövallan käyttäjälle. Komissio tarkastelee tehtäviensä mukaisesti, ovatko sopimusluonnokset yhteensopivia yhteisön lainsäädännön (ja etenkin perussäädöksen) kanssa.

Perussäädöksessä voidaan, erityisesti Euroopan parlamentin tai neuvoston pyynnöstä tapauskohtaisesti ja asiasta riippuen säätää kahden kuukauden määräajasta, joka alkaa sopimusluonnosta koskevasta ilmoittamisesta. Määräajan kuluessa kukin toimielin voi joko ehdottaa muutoksia, jos katsotaan, ettei sopimusluonnos ole lainsäädäntövallan käyttäjän määrittelemien tavoitteiden mukainen, tai ilmoittaa vastustavansa sopimuksen voimaantuloa ja mahdollisesti pyytää komissiota esittämään säädösehdotuksen.

21. Yhteissääntelymekanismin perustana olevassa säädöksessä ilmoitetaan yhteissääntelyn mahdollinen laajuus kyseisellä alalla. Toimivaltainen lainsäädäntövallan käyttäjä määrittelee kyseisessä säädöksessä sen soveltamisen seurantaan koskevat keskeiset toimenpiteet siltä varalta, että yksi tai useampi osapuoli ei noudata sitä taikka jos sopimus raukeaa. Tällaisia toimenpiteitä voivat olla komission lainsäädäntövallan käyttäjälle säännöllisesti antamat tiedot soveltamisen seurannasta tai tarkistuskäytäntö, jonka mukaan komissio antaa kertomuksen tietyssä määräajassa ja ehdottaa tarvittaessa säädöksen muuttamista tai muuta aiheellista lainsäädäntötoimenpidettä.

— Itsesääntely

22. Itsesääntelyllä tarkoitetaan taloudellisten toimijoiden, työmarkkinaosapuolten, valtioista riippumattomien järjestöjen tai yhdistysten mahdollisuutta hyväksyä keskenään itseään varhent yhteisiä Euroopan tason toimintalinjoja (erityisesti käytäntöjä tai alakohtaisia sopimuksia).

Nämä vapaaehtoiset aloitteet eivät pääsääntöisesti edellytä toimielinten kannanottoa etenkään silloin, kun ne koskevat aloja, joita perussopimukset eivät kata tai joilla Euroopan unioni ei ole vielä antanut säädöksiä. Komissio tarkastelee tehtäviensä puitteissa itsesääntelykäytäntöjä varmistaakseen, että ne ovat yhteensopivia EY:n perustamissopimuksen määräysten kanssa.

23. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle itsesääntelykäytännöistä, joiden se katsoo ensinnäkin myötävaikuttavan EY:n perustamissopimuksen tavoitteiden toteuttamiseen ja olevan yhteensopivia sen määräysten kanssa ja toiseksi olevan tyydyttäviä osapuolten edustuksellisuuden, alaa ja maantieteellistä aluetta koskevan kattavuuden sekä tehtyjen sitoumusten lisäarvon kannalta. Komissio tarkastelee kuitenkin mahdollisuutta laatia säädösehdotus etenkin, jos toimivaltainen lainsäädäntövallan käyttäjä sitä pyytää tai jos kyseisiä käytäntöjä ei noudateta.

Soveltamistoimenpiteet (komiteamenettely)

24. Kyseiset kolme toimielintä korostavat soveltamistoimenpiteiden merkittävää osuutta lainsäädännössä. Ne panevat merkille Euroopan tulevaisuutta käsittelevän valmistelukunnan työn tulokset siltä osin kun on kyse sääntöjen vahvistamisesta sille, miten komissio käyttää sille siirrettyä täytäntöönpanovaltaa.

Euroopan parlamentti ja neuvosto korostavat alkaneensa oman toimivaltansa puitteissa tarkastella 11 päivänä joulukuuta 2002 hyväksyttyä komission antamaa ehdotusta, jolla on tarkoitus muuttaa 28 päivänä kesäkuuta 1999 annettua neuvoston päätöstä 1999/468/EY⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

Lainsäädännön laadun parantaminen

25. Kyseiset kolme toimielintä huolehtivat kukin oman toimivaltansa puitteissa lainsäädännön laadusta eli sen selkeydestä, yksinkertaisuudesta ja tehokkuudesta. Toimielimet arvioivat, että lainsäädäntöä edeltävän kuulemismenettelyn parantaminen ja vaikutusanalyysien käyttö aiempaa useammin sekä ennalta että jälkikäteen myötävaikuttavat tämän tavoitteen toteutumiseen. Toimielimet ovat päättäneet soveltaa täysimääräisesti 22 päivänä joulukuuta 1998 tehtyä toimielinten välistä sopimusta yhteisön lainsäädännön valmistelun laatua koskevista yhteisistä suuntaviivoista.

a) Lainsäädäntöä edeltävä kuuleminen

26. Komissio toteuttaa ennen lainsäädäntöehdotuksen esittämistä mahdollisimman kattavia kuulemisia ja ilmoittaa niistä Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kuulemisten tulokset julkaistaan. Tietyissä tapauksissa komissio voi, jos se pitää sitä tarpeellisena, laatia lainsäädäntöä edeltävän kuulemisasiakirjan, josta Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat halutessaan antaa lausunnon.

b) Vaikutusanalyysit

27. Komissio ottaa lainsäädäntöehdotuksissaan toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan mukaisesti aiheellisella tavalla huomioon ehdotusten taloudelliset tai hallinnolliset vaikutukset, etenkin unionin ja jäsenvaltioiden osalta. Lisäksi kyseiset kolme toimielintä ottavat kukin aiheellisella tavalla huomioon asianmukaista ja tehokasta soveltamista jäsenvaltioissa koskevan tavoitteen.

28. Kyseiset kolme toimielintä ovat yhtä mieltä siitä, että vaikutusanalyysillä on myönteinen osuus yhteisön lainsäädännön laadun parantamisessa sekä sen soveltamisalan että sisällön osalta.

29. Komissio jatkaa yhtenäisen vaikutusten ennalta -analyysimenettelyn toteuttamista merkittävistä lainsäädäntöehdotuksista ja yhdistää yhteen arviointiin vaikutusanalyysit, jotka koskevat erityisesti taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristönäkökohtia. Näiden analyysien tulokset annetaan kokonaisuudessaan ja vapaasti Euroopan parlamentin, neuvoston ja yleisön käyttöön. Komissio ilmoittaa ehdotustensa perusteluissa, miten vaikutusanalyysit ovat vaikuttaneet ehdotukseen.

30. Yhteispäätösmenettelyä sovellettaessa Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat yhteisesti määriteltyjen arviointiperusteiden ja menettelyjen pohjalta myös teettää vaikutusanalyysin ennen merkittävän tarkistuksen hyväksymistä, oli kyse sitten ensimmäisestä käsitteystä tai sovittelevaiheesta. Kyseiset kolme toimielintä laativat mahdollisimman pikaisesti tämän sopimuksen voimaantulon jälkeen katsauksen saamistaan kokemuksista ja tarkastelevat mahdollisuutta määritellä yhteinen menetelmä.

c) Tekstien yhdenmukaisuus

31. Euroopan parlamentti ja neuvosto toteuttavat aiheelliset toimet niiden yksiköissä toteutettavan yhteispäätöksenä hyväksyttävien tekstien muotoilun perusteellisen tarkastelun tehostamiseksi mahdollisten epätasallisyksien ja epäyhdenmukai-

suuksien välttämiseksi. Toimielimet voivat tätä tarkoitusta varten sopia lyhyestä määräajasta tällaisen oikeudellisen tarkastuksen mahdollistamiseksi ennen säädöksen lopullista hyväksymistä.

Osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamisen ja soveltamisen parantaminen

32. Kyseiset kolme toimielintä korostavat, että jäsenvaltioiden on tärkeää noudattaa EY:n perustamissopimuksen 10 artiklaa, ja kehottavat jäsenvaltioita varmistamaan, että yhteisön lainsäädäntö saatetaan oikein ja nopeasti osaksi kansallista lainsäädäntöä yhteisön lainsäädännössä säädettyjen määräaikojen puitteissa, ja ne arvioivat, että tällainen kansallisen lainsäädännön osaksi saattaminen on välttämätöntä, jotta tuomioistuimet, hallinnot, kansalaiset, taloudelliset toimijat ja työmarkkinaosapuolet voivat soveltaa lainsäädäntöä yhdenmukaisesti ja tehokkaasti.

33. Kyseiset kolme toimielintä huolehtivat toiminnassaan siitä, että kaikissa direktiiveissä on sitova määräaika niiden säännösten saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä. Nämä kolme toimielintä säätävät direktiiveissä mahdollisimman lyhyen määräajan niiden saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä. Määräaika on yleisesti ottaen enintään kaksi vuotta. Kyseiset kolme toimielintä toivovat, että jäsenvaltiot lisäävät pyrkimyksiään direktiivien saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä toimielinten asettamissa määräajoissa. Euroopan parlamentti ja neuvosto panevat tältä osin merkille, että komissio aikoo vahvistaa yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa.

Kyseiset kolme toimielintä palauttavat mieliin, että EY:n perustamissopimuksessa annetaan komissiolle mahdollisuus aloittaa rikkomismenettely siinä tapauksessa, että jäsenvaltio ei noudata kyseistä määräaikaa; Euroopan parlamentti ja neuvosto panevat merkille komission tässä asiassa antamat sitoumukset ⁽¹⁾.

34. Komissio laatii vuosikertomuksia direktiivien saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä eri jäsenvaltioissa sekä taulukkoja, joista ilmenee osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamisen aste. Nämä kertomukset toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja ne julkaistaan.

Neuvosto kannustaa jäsenvaltioita laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan direktiivien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne. Neuvosto kehottaa niitä jäsenvaltioita, jotka eivät ole vielä sitä tehneet, nimeämään mahdollisimman pian koordinaattorin näitä toimenpiteitä varten.

Lainsäädännön yksinkertaistaminen ja sen määrän vähentäminen

35. Kyseiset kolme toimielintä sopivat yhteisön lainsäädännön soveltamisen helpottamiseksi ja luettavuuden parantamiseksi sitoutuvansa lainsäädännön ajantasaistamiseen ja sen määrän vähentämiseen sekä nykyisen lainsäädännön merkittävään yksinkertaistamiseen. Ne käyttävät tätä varten perustana komission monivuotista ohjelmaa.

⁽¹⁾ Komission tiedonanto yhteisön lainsäädännön soveltamisen tehokkaammasta valvonnasta KOM(2002) 725, lopullinen, 12.12.2002, s. 20 ja 21.

Lainsäädännön ajantasaistaminen ja sen määrän vähentäminen toteutetaan erityisesti kumoamalla säädöksiä, joita ei enää sovelleta, ja kodifioimalla tai uudelleenlaatimalla muita säädöksiä.

Lainsäädännön yksinkertaistamisella pyritään parantamaan ja mukauttamaan lainsäädäntöä muuttamalla tai korvaamalla niiden soveltamiseen nähden liian raskaita tai monimutkaisia säädöksiä tai säännöksiä. Tämä toiminta toteutetaan nykyisten säädösten uudelleenlaatimisella tai laatimalla uusia lainsäädäntöehdotuksia säilyttäen kuitenkin yhteisön politiikkojen sisältö. Tältä osin komissio valitsee ne nykyisen lainsäädännön alat, joita voidaan yksinkertaistaa, ja käyttää valinnassa lainsäädäntövallan käyttäjän kuulemisen perusteella määriteltyjä perusteita.

36. Kuuden kuukauden kuluessa tämän sopimuksen voimaantulosta Euroopan parlamentin ja neuvoston, joiden lain-

säädäntövallan käyttäjänä kuuluu hyväksyä yksinkertaistetut säädösehdotukset, pitäisi osaltaan muuttaa työmenetelmiään ottamalla käyttöön esimerkiksi *ad hoc* -rakenteita, joiden tehtävänä on nimenomaisesti lainsäädännön yksinkertaistaminen.

Toimielinten välisen sopimuksen täytäntöönpano ja seuranta

37. Tämän sopimuksen täytäntöönpanoa seuraa toimielinten välisen yhteistyön korkean tason tekninen työryhmä.

38. Kyseiset kolme toimielintä toteuttavat tarvittavat toimenpiteet antaakseen toimivaltaisten yksiköidensä käyttöön aiheelliset välineet ja voimavarat sopimuksen asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi.

Hecho en Estrasburgo, el dieciséis de diciembre de dos mil tres.

Udfærdiget i Strasbourg den sekstende december to tusind og tre.

Geschehen zu Straßburg am sechzehnten Dezember zweitausendunddrei.

Έγινε στις Στρασβούργο, στις δέκα έξι Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες τρία.

Done at Strasbourg on the sixteenth day of December in the year two thousand and three.

Fait à Strasbourg, le seize décembre deux mille trois.

Fatto a Strasburgo, addì sedici dicembre duemilatre.

Gedaan te Straatsburg, de zestiende december tweeduizenddrie.

Feito em Estrasburgo, em dezasseis de Dezembro de dois mil e três.

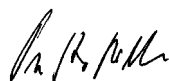
Tehty Strasbourgissa kuudentenatoista päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattakolme.

Som skedde i Strasbourg den sextonde december tjugohundratre.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

p.o.

Komission puolesta
Puheenjohtaja

NEUVOSTO

Euroopan unionin jäsenvaltioiden välinen

SOPIMUS

Euroopan unionin sotilasesikunnan ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tehtävien, myös harjoitusten, valmistelemiseksi ja toteuttamiseksi Euroopan unionin toimielinten käyttöön mahdollisesti asetettujen esikuntien ja joukkojen palvelukseen siirrettyjen sotilas- ja siviilihenkilöiden sekä jäsenvaltioiden tätä varten Euroopan unionin käyttöön asettamien sotilas- ja siviilihenkilöiden asemasta

(EU SOFA)

(2003/C 321/02)

NEUVOSTOSSA KOKOONTUNEET EUROOPAN UNIONIN JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJAT, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) ja erityisesti sen V osaston,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Eurooppa-neuvosto on yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) mukaisesti päättänyt antaa Euroopan unionille voimavarat, joiden avulla tämä voi tehdä kaikkiin Euroopan unionista tehdystä sopimuksessa määriteltyihin konfliktinesto- ja kriisinhallintatehtäviin liittyviä päätöksiä ja panna ne täytäntöön.
- (2) Kansalliset päätökset lähettää Euroopan unionin jäsenvaltioiden, jäljempänä ”jäsenvaltiot”, joukkoja toisten jäsenvaltioiden alueelle ja vastaanottaa tällaisia joukkoja jäsenvaltioista Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tehtävien, myös harjoitusten, valmistelemiseksi ja toteuttamiseksi tehdään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston määräysten ja erityisesti sen 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja asianomaiset jäsenvaltiot sopivat niitä koskevista erityisjärjestelyistä.
- (3) Jos harjoitukset tai operaatiot toteutetaan Euroopan unionin jäsenvaltioiden alueen ulkopuolella, kyseisten kolmansien maiden kanssa on tehtävä erityissopimuksia.
- (4) Tämän sopimuksen määräykset eivät vaikuta sellaisiin osapuolten oikeuksiin ja velvollisuuksiin, jotka johtuvat kansainvälisten tuomioistuinten perustamista koskevista kansainvälisistä sopimuksista ja muista kansainvälisistä asiakirjoista, kuten kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännöstä,

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

I OSA

KAIKKIIN SOTILAS- JA SIVIILIHENKILÖIHIN SOVELLETTAVAT YHTEISET MÄÄRÄYKSET

1 artikla

Tässä sopimuksessa tarkoitetaan:

1. ”sotilashenkilöillä”

- a) jäsenvaltioista Euroopan unionin sotilasesikunnan (EUSE) perustamista varten neuvoston pääsihteeristön palvelukseen siirrettyjä sotilashenkilöitä;
- b) muita kuin Euroopan unionin toimielimistä tulevia sotilashenkilöitä, joita Euroopan unionin sotilasesikunta voi saada jäsenvaltioista tilapäiseksi vahvistukseksi, jos Euroopan unionin sotilaskomitea (EUSK) sitä pyytää Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tehtävien, myös harjoitusten, valmistelemiseksi ja toteuttamiseksi;
- c) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tehtävien, myös harjoitusten, valmistelemiseksi ja toteuttamiseksi Euroopan unionin käyttöön mahdollisesti asetettavien esikuntien ja joukkojen palvelukseen siirrettyjä jäsenvaltioiden sotilashenkilöitä tai näiden esikuntien ja joukkojen henkilöstöä;

2. ”siviilihenkilöillä” jäsenvaltioiden Euroopan unionin toimielinten palvelukseen siirtämiä siviilihenkilöitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tehtävien, myös harjoitusten, valmistelemiseksi tai toteuttamiseksi tai siviilihenkilöitä, paikallista henkilöstöä lukuun ottamatta, jotka työskentelevät esikunnissa tai joukoissa tai jotka jäsenvaltiot ovat muutoin varanneet Euroopan unionin käyttöön tällaista toimintaa varten;

3. ”huollettavalla” lähettäjävaltion lainsäädännössä sotilas- tai siviilihenkilön perheenjäseneksi määriteltyä tai tunnustettua henkilöä tai hänen talouteensa kuuluvaksi jäseneksi katsottua henkilöä. Jos kyseisessä lainsäädännössä perheenjäseneksi tai talouteen kuuluvaksi jäseneksi katsotaan kuitenkin vain sotilas- tai siviilihenkilön kanssa samassa taloudessa asuva henkilö, tämä edellytys katsotaan täytetyksi, jos kyseinen henkilö on pääasiallisesti sotilas- tai siviilihenkilöstä riippuvainen;

4. "joukoilla" 1 ja 2 kohdassa määritellyistä sotilashenkilöistä ja siviilihenkilöistä muodostuvia kokoonpanoja tai niihin kuuluvia henkilöitä, kuitenkin niin, että kyseiset jäsenvaltiot voivat sopia, että tiettyjen henkilöiden, yksiköiden, muodostelmien tai kokoonpanojen ei katsota muodostavan tässä sopimuksessa tarkoitettuja joukkoja tai kuuluvan tässä sopimuksessa tarkoitettuihin joukkoihin;

5. "esikunnilla" jäsenvaltioiden alueella sijaitsevia, yhden tai useamman jäsenvaltion tai kansainvälisen organisaation perustamia esikuntia, jotka mahdollisesti asetetaan Euroopan unionin käyttöön Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tehtävien, myös harjoitusten, valmistelemiseksi ja toteuttamiseksi;

6. "lähettäjävaltiolla" jäsenvaltiota, jolle sotilas- tai siviilihenkilöt tai joukot kuuluvat;

7. "vastaanottajavaltiolla" jäsenvaltiota, jonka alueella sotilas- tai siviilihenkilö, joukot tai esikunta ovat, joko sijoitettuna, tehtävää suorittamassa tai kauttakulkumatkalla, joko henkilökohtaisen tai yhteisen tehtävämääräyksen tai Euroopan unionin toimielinten palvelukseen siirtämistä koskevan määräyksen nojalla.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa helpotettava 1 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden ja heidän huollettaviansa virallisessa tarkoituksessa tapahtuvaa maahantuloa, maassa oleskelua ja maasta poistumista. Näitä henkilöitä voidaan kuitenkin vaatia todistamaan, että he kuuluvat 1 artiklassa tarkoitettuihin ryhmiin.

2. Todisteeksi tästä riittää henkilökohtainen tai yhteinen matkamääräys tai määräys siirtämisestä Euroopan unionin toimielinten palvelukseen, tämän kuitenkaan rajoittamatta yhteisön lainsäädännön mukaiseen henkilöiden vapaaseen liikkuvuuteen sovellettavien asianmukaisten sääntöjen soveltamista.

3 artikla

Sotilas- ja siviilihenkilöt sekä heidän huollettavansa ovat velvollisia noudattamaan vastaanottajavaltion lakia ja pidättymään kaikesta sellaisesta toiminnasta, joka ei ole tämän sopimuksen hengen mukaista.

4 artikla

Tätä sopimusta sovellettaessa

1. lähettäjävaltion sotilasviranomaisten myöntämät ajokortit ja -luvat tunnustetaan vastaanottajavaltion alueella vastaavien sotilasarvojen osalta;

2. minkä tahansa jäsenvaltion valtuutettu henkilöstö voi antaa sairaan- tai hammashoitoa mistä tahansa toisesta jäsenvaltiosta tulevien joukkojen ja esikuntien henkilöstölle.

5 artikla

Sotilas- ja siviilihenkilöt käyttävät virkapukua lähettäjävaltion voimassa olevien määräysten mukaisesti.

6 artikla

Ajoneuvoissa, joissa on lähettäjävaltion asevoimien tai hallinnon erityiset rekisterikilvet, on oltava rekisterinumeron lisäksi erillinen kansalaisuustunnus.

II OSA

VAIN EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN PALVELUKSEEN SIIRRETTYIHIN SOTILAS- JA SIVIILIHENKILÖIHIN SOVELLETTAVAT MÄÄRÄYKSET

7 artikla

Euroopan unionin toimielinten palvelukseen siirretyt sotilas- ja siviilihenkilöt voivat pitää hallussaan ja kantaa aseita 13 artiklan mukaisesti, kun he ovat Euroopan unionin käyttöön mahdollisesti asetettavien esikuntien tai joukkojen palveluksessa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tehtävien, myös harjoitusten, valmistelemiseksi ja toteuttamiseksi tai kun he osallistuvat tällaisiin tehtäviin liittyviin operaatioihin.

8 artikla

1. Euroopan unionin toimielinten palvelukseen siirretyillä sotilas- tai siviilihenkilöillä on oikeudellinen koskemattomuus heidän virantoimituksessaan esittämiensä suullisten tai kirjallisten lausumien ja virantoimitukseen liittyvien toimien osalta, myös sen jälkeen, kun he eivät enää ole palvelukseen siirretyinä.

2. Tässä artiklassa tarkoitettu koskemattomuus myönnetään Euroopan unionin edun vuoksi eikä kyseisten henkilöiden henkilökohtaiseksi hyödyksi.

3. Sekä lähettäjävaltion toimivaltaisen viranomaisen että asianomaisen Euroopan unionin toimielimen on poistettava Euroopan unionin toimielinten palvelukseen siirrettyjen sotilas- tai siviilihenkilöiden koskemattomuus, jos se estäisi oikeuden toteutumisen, ja jos kyseinen toimivaltainen viranomainen ja asianomainen Euroopan unionin toimielin voivat niin tehdä vahingoittamatta Euroopan unionin etua.

4. Euroopan unionin toimielimet toimivat aina yhteistyössä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa helpotukseen asianmukaista oikeudenkäyttöä ja toteuttavat toimenpiteitä tämän artiklan nojalla myönnettyjen erioikeuksien ja -vapauksien väärinkäytön estämiseksi.

5. Jos jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tai oikeudenkäyttöviranomainen katsoo, että tämän artiklan nojalla myönnettyä erioikeutta tai -vapautta on käytetty väärin, on lähettäjävaltion toimivaltaisten viranomaisten ja asianomaisen Euroopan unionin toimielimen pyynnöstä neuvoteltava kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa sen toteuttamiseksi, onko tällaista väärinkäyttöä tapahtunut.

6. Jos näissä neuvotteluissa ei päästä molempia osapuolia tyydyttävään tulokseen, asianomainen Euroopan unionin toimielin tutkii erimielisyyden ratkaisun löytämiseksi.

7. Jos erimielisyyksistä ei päästä sopimukseen, asianomainen Euroopan unionin toimielin päättää menettelyistä, joiden mukaisesti ne ratkaistaan. Jos kyse on neuvostosta, se päättää menettelyistä yksimielisesti.

III OSA

VAIN ESIKUNTIA JA JOUKKOJA SEKÄ NIIDEN PALVELUKSESSA OLEVIA SOTILAS- JA SIVIILIHENKILÖITÄ KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET

9 artikla

Valmistellessaan ja toteuttaessaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä, myös harjoituksia, esikunnilla ja joukoilla ja niiden 1 artiklassa tarkoitettulla henkilöstöllä materiaaleineen on oikeus kulkea jonkin jäsenvaltion alueen kautta ja oleskella siellä väliaikaisesti kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella.

10 artikla

Sotilas- ja siviilihenkilöt saavat hätätapauksissa sairaan- ja hammashoitoa, sairaalahoito mukaan luettuna, samoin ehdoin kuin vastaanottajavaltion vastaava henkilöstö.

11 artikla

Jollei vastaanottajavaltion ja lähettäjävaltion valtuuttamien edustajien välisten olemassa olevien tai tämän sopimuksen voimaantulon jälkeen niiden välillä mahdollisesti tehtävien sopimusten ja järjestelyjen soveltamisesta muuta johdu, vastaanottajavaltion viranomaiset toteuttavat yksin aiheelliset toimenpiteet, joilla yksiköille, muodostelmille ja muille elimille annetaan käyttöön niiden tarvitsemat rakennukset ja maa-alueet sekä tähän liittyvät laitteet ja palvelut. Näiden sopimusten ja järjestelyjen on mahdollisimman pitkälle oltava niiden sääntöjen mukaisia, jotka sääntelevät vastaanottajavaltion vastaavien yksiköiden, muodostelmien ja elinten asumista ja majoitusta.

Jollei erityisistä järjestelyistä muuta johdu, rakennusten, maa-alueiden ja niihin liittyvien laitteiden ja palveluiden käytöstä ja haltuunotosta johtuvat oikeudet ja velvollisuudet määräytyvät vastaanottajavaltion lainsäädännön mukaisesti.

12 artikla

1. Yksiköillä, muodostelmilla ja elimillä, jotka yleensä muodostuvat sotilas- tai siviilihenkilöistä on vastaanottajavaltion kanssa tehdyn sopimuksen nojalla poliisioikeudet leireissä, laitoksissa, esikunnissa ja muissa tiloissa, jotka ovat yksinomaan

heidän hallussaan. Näissä yksiköissä, muodostelmissa ja elimissä toimiva poliisi voi toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet taatakseen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämisen näissä tiloissa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu poliisi toimii näiden tilojen ulkopuolella vain vastaanottajavaltion viranomaisten kanssa sovituin tavoin ja yhteistoiminnassa näiden viranomaisten kanssa ja ainoastaan sikäli kuin se on tarpeen kurin ja järjestyksen ylläpitämiseksi näiden yksiköiden, muodostelmien ja elinten henkilöstön keskuudessa.

13 artikla

1. Sotilashenkilöt voivat pitää hallussaan ja kantaa virkaseita sillä ehdolla, että heillä on siihen oikeus heille osoitetun määrärahojen nojalla, ja vastaanottajavaltion viranomaisten kanssa sovittujen järjestelyjen mukaisesti.

2. Siviilihenkilöt voivat pitää hallussaan ja kantaa virkaseita sillä ehdolla, että heillä on siihen lähettäjävaltion kansallisten sääntöjen nojalla oikeus, ja vastaanottajavaltion viranomaisten suostumuksella.

14 artikla

Esikunnat ja joukot saavat samat posti- ja telepalvelumahdollisuudet ja matkustusedut sekä niihin liittyvät hinnaanlennukset kuin vastaanottajavaltion joukot tämän jäsenvaltion sääntöjen ja määrärahojen mukaisesti.

15 artikla

1. Esikuntien arkistot ja muut viralliset asiakirjat, joita säilytetään näiden esikuntien käyttöön annetuissa tiloissa tai joita kyseisiin esikuntiin kuuluva asianmukaisesti valtuutettu henkilö pitää hallussaan, ovat loukkaamattomia, paitsi jos kyseinen esikunta on luopunut loukkaamattomuudesta. Vastaanottajavaltion pyynnöstä ja tämän valtion edustajan läsnäollessa esikunnan edustajien on tarkastettava asiakirjojen luonne selvittääkseen, kuuluvatko asiakirjat tässä artiklassa tarkoitettujen loukkaamattomuuden piiriin.

2. Jos vastaanottajavaltion toimivaltainen viranomainen tai oikeudenkäyttöviranomainen katsoo, että tämän artiklan mukaista loukkaamattomuutta on käytetty väärin, neuvosto neuvottelee pyynnöstä vastaanottajavaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa selvittääkseen, onko tällaista väärinkäyttöä tapahtunut.

3. Jos näissä neuvotteluissa ei päästä molempia asianomaisia osapuolia tyydyttävään tulokseen, erimielisyyksistä keskustellaan neuvostossa ratkaisun löytämiseksi. Jollei tällaisesta erimielisyydestä päästä sopimukseen, neuvosto päättää yksimielisesti menettelyistä, joiden mukaan se ratkaistaan.

16 artikla

Kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi ja jäsenvaltioiden välillä tehtyjen kaksinkertaista verotusta koskevien verosopimusten soveltamiseksi ja rajoittamatta vastaanottajavaltion oikeutta verottaa sotilas- tai siviilihenkilöitä, jotka ovat sen kansalaisia tai joilla on asuinpaikka vastaanottajavaltiossa:

1. Jos vastaanottajavaltiossa jokin vero määräytyy verovelvollisen asuinpaikan tai kotipaikan mukaan, ei aikaa, jonka sotilas- tai siviilihenkilöt ovat tämän valtion alueella ainoastaan sen johdosta, että he ovat sotilas- tai siviilihenkilökuntaan kuuluvia, pidetä mainitun veron määräytymisen kannalta siellä asumisaikana, eikä sen katsota aiheuttavan asuinpaikan tai kotipaikan muutosta;
2. Sotilas- tai siviilihenkilöt vapautetaan verotuksesta vastaanottajavaltiossa lähettjävaltion heille tässä asemassa olevina maksamien palkkojen ja palkkioiden osalta ja sellaisen aineellisen irtaimen omaisuuden osalta, jonka sijainti vastaanottajavaltiossa johtuu ainoastaan heidän tilapäisestä oleskelustaan siellä.
3. Tämän artiklan määräykset eivät estä verottamasta sotilas- tai siviilihenkilöä minkä hyvänsä heidän vastaanottajavaltiossa mahdollisesti harjoittamansa muun ansiotoiminnan kuin heidän tästä työstään saamansa ansiotulon johdosta, eivätkä tämän artiklan määräykset 2 kohdassa tarkoitettuja palkkaa ja palkkioita tai aineellista irtainta omaisuutta lukuun ottamatta estä määräämistä veroa, jonka sotilas- tai siviilihenkilöt ovat vastaanottajavaltion lainsäädännön mukaan velvollisia suorittamaan, vaikka heillä katsottaisiinkin olevan asuinpaikka tai kotipaikka tämän valtion ulkopuolella.
4. Tämän artiklan määräykset eivät koske tulleja. "Tullilla" tarkoitetaan tullimaksuja ja kaikkia muita tuonnin tai viennin yhteydessä kulloinkin perittäviä maksuja ja veroja, lukuun ottamatta sellaisia maksuja ja veroja, jotka ovat pelkästään palveluista perittäviä maksuja.

17 artikla

1. Lähettjävaltion viranomaisilla on oikeus käyttää lähettjävaltion lainsäädännön nojalla rikoslainkäyttö- ja kurinpitovaltaa kyseisen valtion lainsäädännön alaisuuteen kuuluviin sotilashenkilöihin nähden ja siviilihenkilöihin nähden silloin, kun kyseiset siviilihenkilöt kuuluvat tämän valtion koko asevoimia tai niiden osaa koskevan lain alaisuuteen sen vuoksi, että heidät on lähetetty kyseisten joukkojen mukana.
2. Vastaanottajavaltion viranomaisilla on oikeus käyttää tuomiovaltaa sotilas- ja siviilihenkilöihin ja näiden huollettaviin nähden, kun kyseessä ovat vastaanottajavaltion alueella tehdyt rikokset, jotka ovat tämän valtion lainsäädännön nojalla rangaistavia.
3. Lähettjävaltion viranomaisilla on oikeus käyttää yksinomaista tuomiovaltaa sotilashenkilöihin nähden ja siviilihenki-

löihin nähden silloin, kun kyseiset siviilihenkilöt kuuluvat tämän valtion koko asevoimia tai niiden osaa koskevan lain alaisuuteen sen vuoksi, että heidät on lähetetty kyseisten joukkojen mukana, kun kyseessä ovat rikokset, jotka ovat rangaistavia lähettjävaltion mutta eivät vastaanottajavaltion lainsäädännön nojalla, mukaan luettuina ne, jotka liittyvät kyseisen valtion turvallisuuteen.

4. Vastaanottajavaltion viranomaisilla on oikeus käyttää yksinomaista tuomiovaltaa sotilas- ja siviilihenkilöihin ja näiden huollettaviin nähden, kun kyseessä ovat rikokset, jotka ovat rangaistavia vastaanottajavaltion mutta eivät lähettjävaltion lainsäädännön nojalla, mukaan luettuina ne, jotka liittyvät kyseisen valtion turvallisuuteen.
5. Tämän artiklan 3, 4 ja 6 kohtaa sovellettaessa valtion turvallisuuteen kohdistuvia rikoksia ovat:
 - a) maanpetos,
 - b) sabotaasi, vakoilu tai valtiosalaisuuksiin tai valtion kansalliseen puolustukseen liittyviin salaisuuksiin liittyvän lainsäädännön rikkominen.
6. Jos valtioilla on rinnakkainen oikeus käyttää tuomiovaltaa, sovelletaan seuraavia sääntöjä:
 - a) lähettjävaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on ensisijainen oikeus käyttää tuomiovaltaa sotilashenkilöihin nähden ja siviilihenkilöihin nähden silloin, kun kyseiset siviilihenkilöt kuuluvat tämän valtion koko asevoimia tai niiden osaa koskevan lain alaisuuteen sen vuoksi, että heidät on lähetetty kyseisten joukkojen mukana, kun kyseessä ovat
 - i) rikokset ainoastaan kyseisen valtion omaisuutta tai turvallisuutta vastaan tai rikokset ainoastaan tämän valtion sotilas- tai siviilihenkilön tai huollettavan henkilöä tai omaisuutta vastaan,
 - ii) rikokset, jotka johtuvat teosta tai laiminlyönnistä virka-tehtävissä
 - b) kaikkien muiden rikosten osalta vastaanottajavaltion viranomaisilla on ensisijainen oikeus käyttää tuomiovaltaa;
 - c) jos valtio, jolla on ensisijainen tuomiovalta, päättää olla käyttämättä sitä, sen on ilmoitettava asiasta toisen valtion viranomaisille niin pian kuin mahdollista. Sen valtion viranomaisten, jolla on ensisijainen tuomiovalta, on suhtauduttava myönteisesti toisen valtion viranomaisten pyyntöön luopua tästä oikeudestaan tapauksissa, joissa tämän toisen valtion viranomaiset katsovat siihen olevan erityisen painavia perusteita.
7. Tämän artiklan määräykset eivät anna lähettjävaltion viranomaisille oikeutta harjoittaa tuomiovaltaa sellaisiin henkilöihin nähden, jotka ovat vastaanottajavaltion kansalaisia tai joilla on siellä kotipaikka, jolleivät nämä kuulu lähettjävaltion joukkojen henkilöstöön.

18 artikla

1. Jäsenvaltio luopuu esittämästä muille jäsenvaltioille korvausvaatimuksia sellaisesta omaisuudesta, jonka se omistaa ja jota käytetään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tehtävien, myös harjoitusten, valmistelussa ja toteuttamisessa

- a) jos vahingon ovat aiheuttaneet toisen jäsenvaltion sotilas- tai siviilihenkilöt suorittaessaan tehtäviään edellä tarkoitettujen tehtävien yhteydessä, tai
- b) jos se on aiheutunut toisen jäsenvaltion omistaman ja sen joukkojen käytössä olevan ajoneuvon, aluksen tai ilma-aluksen käytöstä, edellyttäen että vahingon aiheuttanutta ajoneuvoa, alusta tai ilma-alusta on käytetty edellä tarkoitettujen tehtävien yhteydessä tai että vahinko on aiheutunut tällaiseen toimintaan käytetylle omaisuudelle.

Jäsenvaltion toiselle jäsenvaltiolle esittämistä meripelastusvaatimuksista luovutaan edellyttäen, että pelastettu alus tai lasti on ollut jäsenvaltion omistuksessa ja että sen asevoimat ovat käyttäneet sitä edellä tarkoitettujen tehtävien yhteydessä.

2. a) Jos 1 kohdassa tarkoitettua vahinkoa on aiheutunut muulle omaisuudelle, jonka jäsenvaltio omistaa ja joka sijaitsee sen alueella, toisen jäsenvaltion vastuusta päätetään ja vahingon suuruus arvioidaan näiden jäsenvaltioiden välisissä neuvotteluissa, jolleivät asianomaiset jäsenvaltiot muuta siviilihenkilöille.

- b) Jäsenvaltiot luopuvat kuitenkin korvausvaatimuksestaan, jos vahinko alittaa määrän, joka vahvistetaan neuvoston yksimielisesti tekemällä päätöksellä.

Muut jäsenvaltiot, joiden omaisuutta on vahingoittanut saman tapauksen yhteydessä, luopuvat myös vaateestaan edellä tarkoitettuun määrään asti.

3. Edellä 1 ja 2 kohtaa sovellettaessa ”jäsenvaltion omistamalla aluksella” tarkoitetaan myös alusta, jonka jäsenvaltio on vuokrannut ilman miehistöä tai jonka se on pakko-ottanut samoilla ehdoilla tai jonka se on takavarikoinut sotasaaliina, paitsi silloin kun menettämisvaaran tai korvausvastuun kantaa joku muu taho kuin tällainen jäsenvaltio.

4. Jäsenvaltiot luopuvat esittämästä toisille jäsenvaltioille korvausvaatimuksia, jotka koskevat niiden joukkojen sotilas- tai siviilihenkilöille virkatehtävässä aiheutunutta vammaa tai kuolemaa.

5. Vastaanottajavaltio käsittelee korvausvaatimukset (muut kuin sopimuksesta aiheutuvat vaatimukset sekä ne vaatimukset, joihin sovelletaan 6 ja 7 kohtaa), jotka johtuvat sotilas- tai siviilihenkilöiden toimista tai laiminlyönneistä virkatehtävissä, tai muista toimista, laiminlyönneistä tai tapahtumista, joista joukot ovat oikeudellisesti vastuussa ja jotka vastaanottajaval-

tion alueella aiheuttavat vahinkoa kolmansille osapuolille, jotka eivät ole jäsenvaltioita, seuraavien määräysten mukaisesti:

- a) korvausvaatimukset tehdään, käsitellään ja niistä sovitaan tai niiden johdosta annetaan tuomio niiden vastaanottajavaltion lakien ja asetusten mukaisesti, jotka koskevat sen omien asevoimien toiminnoista johtuvia vaatimuksia;
- b) vastaanottajavaltio voi sopia tällaiset korvausvaatimukset, ja se suorittaa sovitut tai tuomitut korvaukset omassa valuutassaan;
- c) tällainen maksu, joka on suoritettu joko sovinnon tai vastaanottajavaltion toimivaltaisen tuomioistuimen asiassa antaman tuomion nojalla, tai tällaisen tuomioistuimen antama korvausvaatimuksen hylkäävä tuomio, on kyseisiä jäsenvaltioita sitova ja lopullinen;
- d) vastaanottajavaltion maksamista korvausvaatimuksista niihin liittyvine yksityiskohtaisine tietoineen sekä ehdotetusta korvauksen jaosta e alakohdan i, ii ja iii alakohdan mukaisesti on ilmoitettava asianomaisille lähettäjävaltioille. Jollei vastausta anneta kahden kuukauden kuluessa, ehdotettu korvausten jako katsotaan hyväksytyksi;
- e) korvausvaatimusten suorittamisesta a, b, c ja d alakohdan ja 2 kohdan mukaisesti aiheutuneet kustannukset jaetaan jäsenvaltioiden kesken seuraavasti:
 - i) jos yksi lähettäjävaltio on yksin vastuussa, sovittu tai tuomittu korvauksen määrä jaetaan siten, että vastaanottajavaltio maksaa 25 prosenttia ja lähettäjävaltio 75 prosenttia,
 - ii) jos useampi kuin yksi valtio on vastuussa vahingosta, sovittu tai tuomittu korvauksen määrä jaetaan tasan niiden kesken; jos vastaanottajavaltio ei kuitenkaan ole yksi vastuussa olevista valtioista, sen osuus on puolet kunkin lähettäjävaltion osuudesta,
 - iii) jos jäsenvaltioiden joukot ovat aiheuttaneet vahingon ja jos vahinkoa ei ole mahdollista lukea erityisesti yhden tai useamman joukon syyksi, sovittu tai tuomittu korvauksen määrä jaetaan tasan kyseisten jäsenvaltioiden kesken; jos vastaanottajavaltio ei ole yksi niistä valtioista, jonka joukot ovat aiheuttaneet vahingon, sen osuus on puolet kunkin lähettäjävaltion osuudesta,
 - iv) asianomaisille lähettäjävaltioille lähetetään puolivuositainen ilmoitus määristä, jotka vastaanottajavaltio on maksanut puolen vuoden aikana sellaisten tapausten osalta, joissa ehdotettu prosenttiosuuteen perustuva jako on hyväksytty, sekä pyyntö kulujen korvaamisesta. Nämä kulut on korvattava mahdollisimman pikaisesti vastaanottajavaltion valuutassa;

f) jos b ja e alakohdan soveltaminen aiheuttaisi jäsenvaltioille merkittäviä vaikeuksia, jäsenvaltio voi pyytää muita kyseisiä jäsenvaltioita ratkaisemaan asian eri pohjalta keskenään neuvottelemalla;

g) sotilas- tai siviilihenkilöihin ei saa kohdistaa mitään menettelyjä vastaanottajavaltiossa heitä vastaan annettujen tuomioiden täytäntöönpanemiseksi asiassa, joka johtuu heidän virkatehtävistään;

h) lukuun ottamatta niitä tapauksia, joissa e alakohtaa sovelletaan 2 kohdassa tarkoitettuihin korvausvaatimuksiin, tämän kohdan määräykset eivät koske korvausvaatimuksia, jotka johtuvat laivan ohjaamisesta tai toiminnasta taikka rahdin lastauksesta, kuljetuksesta tai purkamisesta. Sanottu ei kuitenkaan koske kuolemantapauksesta tai henkilövahingosta johtuvia korvausvaatimuksia, joihin 4 kohtaa ei sovelleta.

6. Sotilas- tai siviilihenkilöille esitetyt korvausvaatimukset, jotka aiheutuvat vastaanottajavaltiossa tapahtuneista vahinkoa aiheuttavista toimista tai laiminlyönneistä, jotka eivät ole tapahtuneet virkatehtäviä suorittaessa, käsitellään seuraavalla tavalla:

a) vastaanottajavaltion viranomaiset käsittelevät korvausvaatimuksen ja arvioivat sen esittäjälle maksettavan korvauksen kohtuullisella ja oikeudenmukaisella tavalla ottaen huomioon kaikki tapauksen olosuhteet, mukaan lukien vahingon kärsineen henkilön menettelyn, ja laativat asiasta raportin;

b) raportti toimitetaan lähettäjävaltion viranomaisille, jotka päättävät viipymättä, haluavatko ne tarjota *ex gratia* maksun, ja mikäli ne niin päättävät, ilmoittavat tämän korvauksen määrän;

c) jos tarjous *ex gratia* maksusta tehdään ja vaatimuksen esittäjä hyväksyy sen kokonaiskorvaukseksi, lähettäjävaltion viranomaiset suorittavat maksun ja ilmoittavat vastaanottajavaltiolle päätöksestään ja maksetusta määrästä;

d) tämän kohdan määräykset eivät vaikuta vastaanottajavaltion tuomioistuimen toimivaltaan käsitellä kannetta sotilas- tai siviilihenkilöä vastaan siinä tapauksessa, ettei maksua korvausvaatimuksen täydeksi täyttämiseksi ole suoritettu ja siihen saakka, kun tämä maksu on suoritettu.

7. Korvausvaatimukset, jotka johtuvat lähettäjävaltion joukkojen ajoneuvon luvattomasta käytöstä, käsitellään 6 kohdan mukaisesti, paitsi jos kyseinen yksikkö, muodostelma tai elin on oikeudellisesti vastuussa.

8. Jos syntyy erimielisyyttä siitä, onko sotilas- tai siviilihenkilön vahinkoa aiheuttanut toimi tai laiminlyönti tapahtunut virkatehtäviä suoritettaessa tai onko lähettäjävaltion joukkojen ajoneuvon käyttö ollut luvaton, asia ratkaistaan asianomaisten jäsenvaltioiden välisillä neuvotteluilla.

9. Lähettäjävaltio ei saa vaatia sotilas- eikä siviilihenkilöille vapautusta vastaanottajavaltion tuomioistuinten tuomiovallasta riita-asioissa, paitsi siltä osin kuin 5 kohdan g alakohdassa on määrätty.

10. Lähettäjävaltion ja vastaanottajavaltion viranomaiset avustavat jäsenvaltioita koskeissa korvausvaatimuksissa todistusaineiston hankkimisessa puolueetonta oikeudenkäyntiä ja korvausvaatimusten käsittelyä varten.

11. Mahdolliset korvausvaatimusten selvittämistä koskevat riidat, joita ei voida sopia asianomaisten jäsenvaltioiden välisillä neuvotteluilla, annetaan käsiteltäväksi välimiehelle, joka valitaan kyseisten jäsenvaltioiden yhteisellä sopimuksella vastaanottajavaltion kansalaisista, joilla on tai on ollut korkea oikeuslaitoksen virka. Jos asianomaiset jäsenvaltiot eivät pysty sopimaan välimiehestä kahdessa kuukaudessa, kukin niistä voi pyytää Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidenttiä valitsemaan henkilön, joka täyttää edellä mainitut edellytykset.

IV OSA

LOPPUMÄÄRÄYKSET

19 artikla

1. Jäsenvaltiot hyväksyvät tämän sopimuksen valtiosääntöjensä asettamien vaatimusten mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot ilmoittavat Euroopan unionin neuvoston pääsihteerille tämän sopimuksen hyväksymisen edellyttämien valtiosääntöoikeudellisten menettelyjen päätökseen saattamisesta.

3. Tämä sopimus tulee voimaan sitä päivää seuraavan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, jolloin viimeinen jäsenvaltio ilmoittaa 2 kohdassa tarkoitettujen valtiosääntöoikeudellisten menettelyjensä päätökseen saattamisesta.

4. Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri on tämän sopimuksen tallettaja. Tallettaja julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* tämän sopimuksen samoin kuin tiedon sen voimaantulosta sen jälkeen kun 2 kohdassa tarkoitettujen valtiosääntöoikeudellisten menettelyjen on saatettu päätökseen.

5. a) Tätä sopimusta sovelletaan vain jäsenvaltioiden emämaan alueella.

b) Jäsenvaltio voi ilmoittaa Euroopan unionin neuvoston pääsihteerille, että tätä sopimusta sovelletaan myös muilla alueilla, joiden kansainvälisistä suhteista kyseinen jäsenvaltio vastaa.

6. a) Tämän sopimuksen I ja III osan määräyksiä sovelletaan vain niihin esikuntiin ja joukkoihin ja niiden henkilöstöihin, jotka voidaan antaa Euroopan unionin käyttöön Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 17 artiklan 2 kohdassa mainittujen tehtävien, myös harjoitusten, valmistelun ja toteuttamisen yhteydessä, ja sikäli kuin esikuntien tai joukkojen ja niiden henkilöstön asemasta ei määrätä toisessa sopimuksessa.
- b) Jos tällaisten esikuntien ja joukkojen ja niiden henkilöstön asemasta määrätään toisessa sopimuksessa, ja nämä esikunnat ja joukot henkilöstöineen toimivat edellä mainitussa yhteydessä, Euroopan unioni ja asianomaiset valtiot tai järjestöt voivat toteuttaa erityisjärjestelyjä sopiakseen siitä, kumpaa sopimusta kyseiseen operaation tai harjoitukseen sovelletaan.
- c) Jos tällaisten erityisjärjestelyjen toteuttaminen ei ole mahdollista, kyseiseen operaatioon ja harjoitukseen sovelletaan edellä tarkoitettua toista sopimusta.
7. Jos kolmannet maat osallistuvat toimiin, joihin sovelletaan tätä sopimusta, osallistumista koskeviin sopimuksiin tai järjestelyihin voi sisältyä määräys, jonka mukaan tätä sopimusta sovelletaan näiden toimien yhteydessä myös kyseisiin kolmansiiin maihin.
8. Tämän sopimuksen määräyksiä voidaan muuttaa neuvostossa kokoontuvien Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallitusten edustajien yksimielisellä kirjallisella sopimuksella.

Hecho en Bruselas, el diecisiete de noviembre de dos mil tres.

Udfærdiget i Bruxelles den syttende november to tusind og tre.

Geschehen zu Brüssel am siebzehnten November zweitausendunddrei.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα εφτά Νοεμβρίου δύο χιλιάδες τρία.

Done at Brussels on the seventeenth day of November in the year two thousand and three.

Fait à Bruxelles, le dix-sept novembre deux mille trois.

Fatto a Bruxelles, addì diciassette novembre duemilatre.

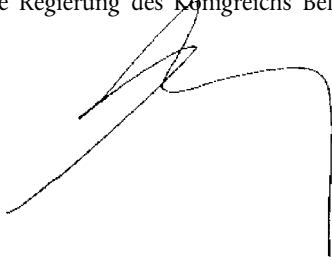
Gedaan te Brussel, de zeventiende november tweeduizenddrie.

Feito em Bruxelas, em dezassete de Novembro de dois mil e três.

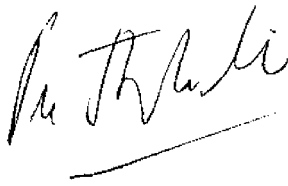
Tehty Brysselissä seitsemäntenätoista päivänä marraskuuta vuonna kaksituhattakolme.

Som skedde i Bryssel den sjuttonde november tjugohundratre.

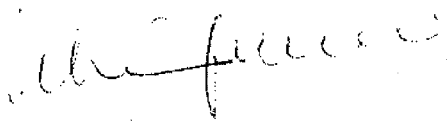
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

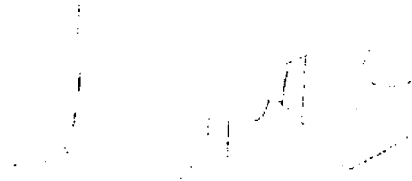
For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

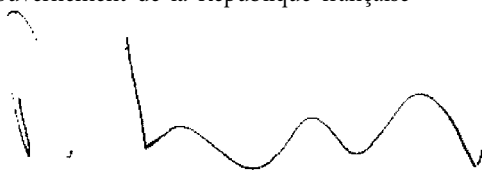
Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

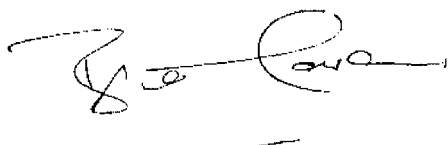
Por el Gobierno del Reino de España

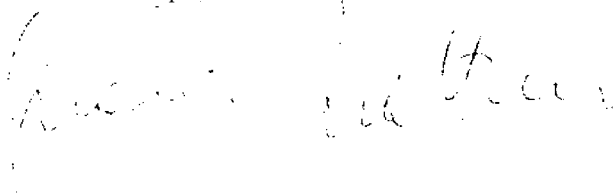
Pour le gouvernement de la République française

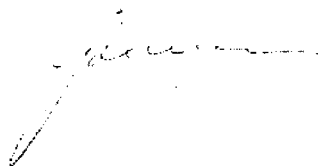
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

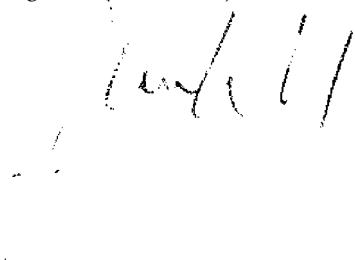
Per il Governo della Repubblica italiana

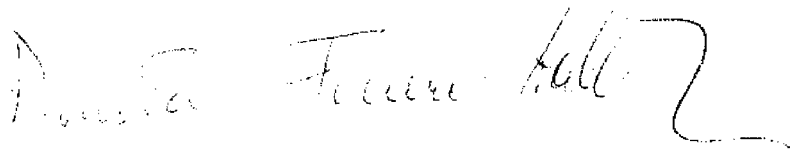
Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de Regering van het Koninkrijk de Nederlanden

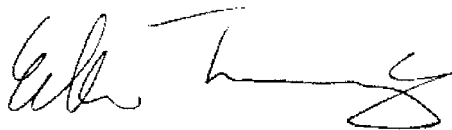
Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

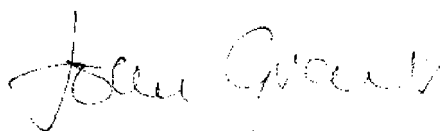
Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

—

LIITE

LAUSUMAT

EUROOPAN UNIONIN JÄSENVALTIOIDEN LAUSUMA

Tämän sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen jäsenvaltiot tekevät parhaansa pannakseen mahdollisimman pian täytäntöön valtiosääntöjensä edellyttämät menettelyt, jotta sopimus voi tulla voimaan pikaisesti.

TANSKAN LAUSUMA

Tätä sopimusta allekirjoittaessaan Tanska palautti mieleen Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn Tanskan asemaa koskevan pöytäkirjan. Tanska hyväksyy sopimuksen mainitun pöytäkirjan mukaisesti, ja mahdolliset varaumat tai lausumat, jotka Tanskan on tehtävä tai annettava tässä yhteydessä, rajoittuvat edellä mainitun pöytäkirjan II osan soveltamisalaan eivätkä millään tavalla estä sopimuksen voimaantuloa tai sen täysimääräistä soveltamista muissa jäsenvaltioissa.

IRLANNIN LAUSUMA

Mikään tässä sopimuksessa ja erityisesti sen 2, 9, 11, 12, 13 ja 17 artiklassa ei saa valtuuttaa Irlantia antamaan lainsäädäntöä tai toteuttamaan toimia taikka vaatia Irlantia antamaan lainsäädäntöä tai toteuttamaan toimia, jotka on kielletty Irlannin perustuslaissa ja erityisesti sen 15.6.2 artiklassa.

ITÄVALLAN TASAVALLAN LAUSUMA SOPIMUKSEN 17 ARTIKLASTA

Itävalta hyväksyy lähettjävaltion sotilasviranomaisten tuomiovallan "Euroopan unionin jäsenvaltioiden välisen sopimuksen Euroopan unionin sotilasesikunnan ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tehtävien, myös harjoitusten, valmistelemiseksi ja toteuttamiseksi Euroopan unionin käyttöön mahdollisesti asetettujen esikuntien ja joukkojen palvelukseen siirrettyjen sotilas- ja siviilihenkilöiden sekä jäsenvaltioiden tätä varten Euroopan unionin käyttöön asettamien sotilas- ja siviilihenkilöiden asemasta (EU SOFA)" 17 artiklan mukaisesti, mutta ei lähettjävaltion tuomioistuinten tuomiovallan käyttämistä Itävallan alueella.

RUOTSIN LAUSUMA

Ruotsin hallitus toteaa, että tämän sopimuksen 17 artikla ei anna lähettjävaltiolle oikeutta harjoittaa tuomiovaltaa Ruotsin alueella. Kyseinen määräys ei varsinkaan anna lähettjävaltiolle oikeutta perustaa tuomioistuimia tai panna täytäntöön tuomioita Ruotsin alueella.

Tämä ei millään tavoin vaikuta 17 artiklan mukaiseen lähettjävaltion ja vastaanottajavaltion väliseen tuomiovallan jakoon. Se ei myöskään vaikuta lähettjävaltion oikeuteen käyttää tällaista tuomiovaltaa omalla alueellaan sen jälkeen, kun 17 artiklassa tarkoitettut henkilöt ovat palanneet lähettjävaltioon.

Tämä ei myöskään estä lähettjävaltion sotilasviranomaisia toteuttamasta Ruotsin alueella asianmukaisia, välittömästi tarvittavia toimia joukkojen sisäisen järjestyksen ja turvallisuuden varmistamiseksi.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 22 päivänä joulukuuta 2003,

työturvallisuuden ja työterveyden neuvoo-antavan komitean varsinaisten jäsenten ja varajäsenten nimittämisestä

(2003/C 321/03)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 202 artiklan,

ottaa huomioon työturvallisuuden ja työterveyden neuvoo-antavan komitean perustamisesta 22 päivänä heinäkuuta 2003 tehdyn neuvoston päätöksen 2003/C 218/01 ja erityisesti sen 3 artiklan,

ottaa huomioon jäsenvaltioiden hallitusten neuvostolle esittämän ehdokasluettelon,

sekä katsoo, että on aiheellista nimittää työturvallisuuden ja työterveyden neuvoo-antavan komitean varsinaiset jäsenet ja varajäsenet kolmen vuoden toimikaudeksi,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Nimitetään seuraavat henkilöt työturvallisuuden ja työterveyden neuvoo-antavan komitean varsinaisiksi jäseniksi ja varajäseniksi 1 päivänä tammikuuta 2004 alkavaksi ja 31 päivänä joulukuuta 2006 päättyväksi toimikaudeksi.

I HALLITUSTEN EDUSTAJAT

Maa	Varsinaiset jäsenet	Varajäsenet
Belgia	Christian DENEVE	Marc HESELMANS Jean-Marie LAMOTTE
Tanska	Jens JENSEN	Søren STRANGE Jesper OLSEN
Saksa	Ulrich BECKER	Anette RÜCKERT Ulrich KULLMANN
Kreikka	Antonios CHRISTODOULOU	Stamatia PISIMISI Dimitrios KOLERIS
Espanja	Leodegario FERNANDEZ SÁNCHEZ	Francisco Javier PINILLA GARCIA Marta JIMÉNEZ AGUEDA
Ranska	Marc BOISNEL	Robert PICCOLI Dominique DUFUMIER
Irlanti	Michael HENRY	Pat DONNELLAN Daniel KELLY
Italia		
Luxemburg	Paul WEBER	Robert HUBERTY Carlo STEFFES
Alankomaat	R. FERINGA	H. V. V. SCHRAMA C. L. M. THIJSSEN
Itävalta	Eva-Elisabeth SZYMANSKI	Robert MURR Dr. Gertrud BREINDL
Portugali	Eduardo Rafael LEANDRO	Maria João MANZANO João VEIGA E MOURA
Suomi	Mikko HURMALAINEN	Anna-Liisa SUNDQUIST Matti LAMBERG

Maa	Varsinaiset jäsenet	Varajäsenet
Ruotsi	Bertil REMAEUS	Bo BARREFELT Maria SCHÖNEFELD
Yhdistynyt kuningaskunta	Susan MAWER	Peter BROWN René Mc TAGGART

II TYÖNTEKIJÄJÄRJESTÖJEN EDUSTAJAT

Maa	Varsinaiset jäsenet	Varajäsenet
Belgia	François PHILIPS	Herman FONCK Stéphane LEPOUTRE
Tanska	Lone JACOBSEN	Jan KAHR Henrik F. AHLERS
Saksa	Marina SCHRÖDER	Maximilian ANGERMAIER Herbert KELLER
Kreikka	Yannis ADAMAKIS	Yannis KONSTANTINIDIS Michail RAMBIDIS
Espanja	Angel CÁRCOBA ALONSO	Tomás LÓPEZ ARIAS Javier TORRES FERNÁNDEZ
Ranska	Gilles SEITZ	Pierre-Jean COULON Dominique OLIVIER
Irlanti	Sylvester CRONIN	Louise O'DONNELL Fergus WHELAN
Italia		
Luxemburg	Marcel GOEREND	Antoine GIARDIN Alain KINN
Alankomaat	W. VAN VEELEN	A. W. WOLTMEIJER
Itävalta	Alexander HEIDER	Ingrid REIFINGER Renate CZESKLEBA
Portugali	Armando COSTA FARIAS	Luís NASCIMENTO LOPES Joaquim Filipe COELHAS DIONÍSIO
Suomi	Raili PERIMÄKI-DIETRICH	Riitta TYÖLÄJÄRVI Jaana MEKLIN
Ruotsi	Sven BERGSTRÖM	Kerstin HILDINGSSON Börje SJÖHOLM
Yhdistynyt kuningaskunta	Tom MELLISH	Owen TUDOR Liz SNAPE

III TYÖNANTAJAJÄRJESTÖJEN EDUSTAJAT

Maa	Varsinaiset jäsenet	Varajäsenet
Belgia	Ir. Kris DE MEESTER	Jos BORMANS André PELEGRIN
Tanska	Thomas PHILBERT NIELSEN	Torben JEPSEN Anders Just PEDERSEN
Saksa	Stefan SCHNEIDER	Thomas HOLTMANN Herbert BENDER

Maa	Varsinaiset jäsenet	Varajäsenet
Kreikka	Pavlos KIRIAKONGONAS	Natassa AVLONITOU ...
Espanja	Pera TEIXIDO CAMPÁS	Pilar IGLESIAS VALCARCE José A. CARRASCO MORENO
Ranska	Véronique CAZALS	Franck GAMBELLI Patrick LEVY
Irlanti	Kevin ENRIGHT	Tony BRISCOE ...
Italia		
Luxemburg	Gilbert HOFFMANN	Pierre BLAISE Guy WALERS
Alankomaat	J. J. H. KONING	C. S. FRENKEL A. ARENSEN
Itävalta	Heinrich BRAUNER	Franz DUNGL Christa SCHWENG
Portugali	José COSTA TAVARES	José Luís BARROSO Marcelino PENA COSTA
Suomi	Tapio KUIKKO	Antti MÄHÖNEN Rauno TOIVONEN
Ruotsi	Eric JANNERFELDT	Bodil MELLBLOM Christin N. GRANBERG
Yhdistynyt kuningaskunta	Bruce M. WARMAN	Roger ALESBURY Janet Lynne ASHERSON

2 artikla

Neuvosto nimittää myöhemmin edustajat, joita ei ole vielä esitetty.

3 artikla

Tämä päätös julkaistaan tiedoksi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 2003.

Neuvoston puolesta

A. MATTEOLI

Puheenjohtaja

**NEUVOSTON PÄÄTELMÄT,
annettu 22. joulukuuta 2003,
Ranskan meriverojärjestelmästä
(2003/C 321/04)**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

PALAUTTAA MIELEEN

- perustamissopimuksessa tarkoitettujen yhteisön syrjäisimpien alueiden erityiset haitat,
- syrjäisimpien alueiden taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen tukemisen tärkeyden,
- Sevillan Eurooppa-neuvoston neuvostolle ja komissiolle esittämän pyynnön saattaa päätökseen tietyt ensisijaiset, erityisesti merentakaisen departementtien meriverojärjestelmäkysymystä koskevat hankkeet,

PITÄÄ HYÖDYLLISENÄ sitä, että meriverojärjestelmän jatkuminen 1. tammikuuta 2004–30. kesäkuuta 2004 välisenä aikana varmistetaan järjestelmää koskevaa päätöstä silmällä pitäen;

AIKOO TARKASTELLA viipymättä kyseisen järjestelmän tulevaisuutta koskevaa komission ehdotusta ottaen huomioon erityisesti välttämättömyys- ja suhteellisuusperiaatteet.

KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾

30. joulukuuta 2003

(2003/C 321/05)

1 euro =

Rahayksikkö	Kurssi	Rahayksikkö	Kurssi		
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,2496	LVL	Latvian latia	0,6685
JPY	Japanin jeniä	133,72	MTL	Maltan liiraa	0,4312
DKK	Tanskan kruunua	7,4446	PLN	Puolan zlotya	4,6882
GBP	Englannin puntaa	0,7036	ROL	Romanian leuta	41 072
SEK	Ruotsin kruunua	9,077	SIT	Slovenian tolaria	236,85
CHF	Sveitsin frangia	1,5594	SKK	Slovakian korunaa	41,145
ISK	Islannin kruunua	89,63	TRL	Turkin liiraa	1 752 635
NOK	Norjan kruunua	8,421	AUD	Australian dollaria	1,6742
BGN	Bulgarian leviä	1,9559	CAD	Kanadan dollaria	1,638
CYP	Kyproksen puntaa	0,5862	HKD	Hongkongin dollaria	9,701
CZK	Tšekin korunaa	32,56	NZD	Uuden-Seelannin dollaria	1,9139
EEK	Viron kruunua	15,6466	SGD	Singaporin dollaria	2,1278
HUF	Unkarin korinttia	261,69	KRW	Etelä-Korean wonia	1 496,13
LTL	Liettuan litiä	3,4523	ZAR	Etelä-Afrikan randia	8,2333

(1) *Lähde:* Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Chilen tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn sopimuksen käsitteen "alkuperä tuotteet" määrittelystä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmistä tehtyä liitettä III koskevat selittävät huomautukset

(2003/C 321/06)

1 artiklan f alakohta – Vapaasti tehtaalla -hintaa

Tuotteen vapaasti tehtaalla -hintaan on sisällyttävä:

- kaikkien valmistuksessa käytettyjen aineiden arvo, sekä
- kaikki valmistajalle tosiasiallisesti aiheutuneet kustannukset (ainesten kustannukset ja muut kustannukset). Esimerkiksi videokasettien, äänilevyjen, tietokoneohjelmistoja sisältävien tietovälineiden ja muiden niiden kaltaisten talleita sisältävien tuotteiden, joihin liittyy teollis- tai tekijänoikeuksia, vapaasti tehtaalla -hintaan on mahdollisuuksien mukaan sisällytettävä kaikki valmistajan maksamat kyseisten tuotteiden valmistuksessa teollis- ja tekijänoikeuksien käytöstä aiheutuneet kustannukset riippumatta siitä, onko kyseisten oikeuksien haltijan toimi- tai kotipaikka valmistusmaassa.

Huomioon ei oteta kaupallisia alennuksia (esimerkiksi paljousalennukset tai ennakolta tapahtuvasta maksusta myönnetty alennukset).

4 artiklan 1 kohdan e alakohta – Kokonaan tuotetut tuotteet – Metsästys

Liitteen III 4 artiklan 1 kohdan e alakohdassa käytettyä käsitettä "metsästämyllä" sovelletaan myös yhteisön tai Chilen sisävesillä (joet ja järvet) harjoitettavaan kalastukseen.

9 artikla – Sarjoihin sovellettava alkuperäsääntö

Sarjoja koskevaa alkuperäsääntöä sovelletaan ainoastaan harmonoidun järjestelmän 3 yleisen tulkintasäännön mukaisiin sarjoihin.

Tämän määräyksen mukaan kunkin tuotteen, joista sarja muodostuu, lukuun ottamatta tuotteita, joiden arvo ei ylitä 15 prosenttia sarjan kokonaisarvosta, on täytettävä siihen nimikkeeseen sovellettavat alkuperäsääntö, johon tuote luokiteltaisiin, jos se olisi erillinen tuote eikä sisältyisi sarjaan, riippumatta siitä, mihin nimikkeeseen sarja kokonaisuutena luokitellaan edellä mainitun yleisen tulkintasäännön mukaisesti.

Näitä määräyksiä noudatetaan myös tapauksissa, joissa 15 prosentin poikkeusta sovelletaan tuotteeseen, jonka perusteella koko sarja luokitellaan edellä mainitun yleisen tulkintasäännön mukaisesti.

14 artikla – Tullinpalautus virhetapauksissa

Tullinpalautus tai tullihelpotus voidaan myöntää tapauksissa, joissa alkuperäselvitys on annettu tai laadittu virheellisesti, ainoastaan seuraavien kolmen edellytyksen täytyessä:

- a) virheellisesti annettu tai laadittu alkuperäselvitys palautetaan viejään viranomaisille, tai vaihtoehtoisesti tuojaan viranomaiset antavat kirjallisen ilmoituksen siitä, että etuuskohtelua ei ole myönnetty tai myönnetä;
- b) tuotteen valmistukseen käytetyt ainekset olisivat olleet oikeutettuja tullinpalautukseen tai tullihelpotukseen voimassa olevien säännösten ja määräysten nojalla, jos ei olisi pyydetty alkuperäselvityksen käyttöön perustuvaa etuutta; sekä
- c) takaisinmaksamista koskevaa määräaikaa ei ole ylitetty ja asianomaisen maan sisäisessä lainsäädännössä vahvistettuja takaisinmaksamista koskevia edellytyksiä noudatetaan.

16 artikla – Käytettyjä tavaroita koskevat alkuperäselvitykset

Alkuperäselvitys voidaan antaa myös käytetyille tavaroille tai muille tavaroille, joita koskevia tavanomaisia todistusasiakirjoja ei ole enää saatavilla, koska valmistusajankohdasta vientiajan-kohtaan on kulunut huomattavan paljon aikaa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) tavaroiden valmistus tai tuonti on tapahtunut ennen sitä ajanjaksoa, jolta kaupalliset toimijat ovat viejään asiaa koskevan lainsäädännön mukaisesti velvollisia säilyttämään asiakirjansa;
- b) tavaroita voidaan pitää alkuperä tuotteina muiden todisteiden perusteella, joita ovat esimerkiksi valmistajan tai muun kaupallisen toimijan ilmoitukset, asiantuntijan lausunto, tavaroissa olevat merkinnät ja tavaroiden kuvaus; sekä
- c) mikään seikka ei viittaa siihen, etteivät tavarat olisi alkuperäsääntöjen vaatimusten mukaisia.

16 ja 23 artikla – Alkuperäselvityksen esittäminen toimittaessa tuontitavarailmoitus sähköisesti

Jos tuontitavarailmoitus toimitetaan sähköisesti tuojaan tulliviranomaisille, näiden viranomaisten on päätettävä kyseisessä maassa sovellettavan tullilainsäädännön säännösten mukaisesti ja nojalla, milloin ja millä tavalla alkuperäselvityksen muodostavat asiakirjat on tosiasiallisesti esitettävä.

16 artikla – Tavarain kuvaus EUR.1-tavaratodistuksissa*Suuret lähetykset tai tavarain yleiskuvaus*

Jos EUR.1-tavaratodistuksessa tavarain kuvaukselle varatussa kohdassa ei ole riittävästi tilaa tavarain tunnistamiseksi tarvittavien tietojen merkitsemiseksi erityisesti suurista lähetyksistä, viejä voi eritellä tavarat, joita tavaratodistus koskee, tavaratodistukseen liitetyissä, kyseisiä tavaroita koskevissa kauppalaskuissa ja tarvittaessa muissa kaupallisissa asiakirjoissa, edellyttäen, että:

- a) kauppalaskujen numerot ilmoitetaan EUR.1-tavaratodistuksen 10 kohdassa;
- b) kauppalaskut ja tarvittaessa muut kaupalliset asiakirjat liitetään kiinteästi tavaratodistukseen ennen sen esittämistä viejään tullille tai toimivaltaisille valtion viranomaisille; ja
- c) tulliviranomaiset tai toimivaltaiset valtion viranomaiset ovat leimanneet kauppalaskut ja muut kaupalliset asiakirjat yhdistäen ne siten virallisesti tavaratodistukseen.

16 artikla – Tulliasioitsijan viemät tavarat

Tulliasioitsija voi toimia tavarain omistajan tai niihin vastavan oikeuden omaavan henkilön valtuuttamana edustajana silloinkin, kun kyseinen henkilö ei ole sijoittautunut viejään maahan, jos asioitsija pystyy osoittamaan tavarain alkuperäisyyden.

16 artikla – EUR.1-tavaratodistuksen liiteasiakirjat

Etuuskohtelumenettelyssä jommankumman sopimuspuolen alueelta vietäviä tuotteita koskeva kauppalasku, joka liitetään EUR.1-tavaratodistukseen, voidaan laatia kolmannessa maassa.

16 artikla – Maista, maaryhmistä ja alueista EUR.1-tavaratodistuksessa käytettävät termit ja lyhenteet

Yhteisön alkuperätuotteiden alkuperäksi voidaan tavaratodistuksen 4 kohdassa ⁽¹⁾ merkitä:

- yhteisö, tai
- sekä jäsenvaltio että yhteisö.

Vaihtoehtoisesti voidaan käyttää mitä tahansa muuta yhteisöön yksiselitteisesti viittaavaa termiä kuten Euroopan yhteisöä, Euroopan unionia tai niiden lyhenteitä kuten EY:tä, EU:ta jne. (myös näiden vastineita niillä kielillä, joilla sopimus on laadittu).

Chile voidaan vastaavasti merkitä alkuperämaaksi myös käyttämällä maan virallisia lyhenteitä CL (ISO alpha-2) ja CHL (ISO alpha-3) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Samat termit ja lyhenteet voidaan laillisesti merkitä myös EUR.1-tavaratodistuksen 2 kohtaan.

17 artikla – Tekniset syyt

EUR.1-tavaratodistus voidaan hylätä ”teknisistä syistä”, jos sitä ei ole laadittu määräysten mukaisesti. Tässä on kyse tapauksista, joissa voidaan myöhemmin esittää jälkikäteen annettu todistus; tähän ryhmään kuuluvat esimerkiksi seuraavat tapaukset:

- EUR.1-tavaratodistus on laadittu muulle kuin määräysten mukaiselle lomakkeelle (esimerkiksi siinä ei ole aaltomaista taustakuviota, sen mitat tai väri poikkeavat huomattavasti mallista, siinä ei ole sarjanumeroa tai se on painettu muulla kuin virallisesti määrättyllä kielellä),
- pakollisesti täytettävään kohtaan, lukuun ottamatta 8 kohtaa, ei ole tehty merkintää (esimerkiksi EUR.1-tavaratodistuksen 4 kohta),
- tavarain tarifiin luokittelua vähintään (4-numeroisella) nimiketasolla ⁽²⁾ ei ole merkitty 8 kohtaan,
- leima ja allekirjoitus puuttuvat (EUR.1-tavaratodistuksen 11 kohta),
- muu kuin valtuutettu viranomainen on vahvistanut EUR.1-tavaratodistuksen,
- EUR.1-tavaratodistus on vahvistettu uudella leimalla, jonka leimanäytettä ei ole vielä toimitettu tiedoksi,
- esitetään EUR.1-tavaratodistuksen valokopio tai jäljennös alkuperäiskappaleen sijasta,
- EUR.1-tavaratodistuksen kohdassa 5 oleva merkintä viittaa muuhun kuin sopimuspuolena olevaan maahan (esimerkiksi Israel tai Kuuba).

Noudatettava menettely

Tavaratodistukseen on tehtävä merkintä ”ASIAKIRJA HYLÄTTY” ja mainittava hylkäämisen syy tai syyt, minkä jälkeen todistus on palautettava tuojalle, jotta tämä voi hankkia jälkikäteen annettavan uuden todistuksen. Tulliviranomaiset voivat kuitenkin säilyttää valokopion hylätystä tavaratodistuksesta jälkitarkastusta varten tai jos on syytä epäillä vilpillistä toimintaa.

20 artikla – Kauppalaskuilmoitusta koskevien määräysten soveltaminen

Noudatetaan seuraavia ohjeita:

- a) Itse kauppalaskuilmoitukseen ei saa merkitä ei-alkuperätuotteita, koska kauppalaskuilmoitus ei luonnollisestikaan koske niitä. Ne on kuitenkin merkittävä selvästi kauppalaskuun väärinkäsitysten välttämiseksi.

⁽²⁾ Alkuperätodistus voi siten laillisesti sisältää tavarain yksityiskohtaisemman tarifiin luokittelun.

- b) Viejän allekirjoittamat kauppalaskujen valokopioihin tehdyt kauppalaskuilmotukset hyväksytään samoin ehdoin kuin alkuperäiset. Valtuutetuilla viejillä, joilla on vapautus kauppalaskuilmotusten allekirjoittamisesta, on myös vapautus laskujen valokopioihin tehtyjen kauppalaskuilmotusten allekirjoittamisesta.
- c) Kauppalaskun kääntöpuolelle laadittu kauppalaskuilmotus voidaan hyväksyä.
- d) Kauppalaskuilmotus voidaan laatia kauppalaskun erilliselle lehdelle, jos tätä lehteä voidaan pitää osana kyseistä kauppalaskua. Lisälomaketta ei saa käyttää.
- e) Kauppalaskuun kiinnitetylle lipukkeelle laadittu kauppalaskuilmotus hyväksytään ainoastaan, jos ei ole syytä epäillä, ettei kyseistä lipuketta ole kiinnittänyt viejä. Siten esimerkiksi viejän allekirjoituksen tai leiman on ulottuttava sekä lipukkeeseen että kauppalaskuun.

20 artikla – Kenen tahansa viejän laadittavissa olevien kauppalaskuilmotusten laatimisen ja hyväksymisen edellytyksenä oleva arvoperusta

Vapaasti tehtaalla -hintaa voidaan käyttää arvoperustana päätettäessä, milloin kauppalaskuilmotusta voidaan käyttää EUR.1-tavaratodistuksen sijasta ottaen huomioon 20 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määrätyn arvorajan. Jos vapaasti tehtaalla -hintaa käytetään arvon perustana, tuojamaan on hyväksyttävä kyseisen hinnan perusteella laaditut kauppalaskuilmotukset.

Jos vapaasti tehtaalla -hintaa ei ole sen vuoksi, että on kyse ilmaislähetyksestä, tuojamaan viranomaisten vahvistamaa tullausarvoa on pidettävä perustana, johon arvorajaa sovelletaan.

21 artikla – Valtuutettu viejä

”Viejällä” tarkoitetaan henkilöitä tai yrityksiä riippumatta siitä, onko kysymys tuottajista vai kaupanharjoittajista, jos ne täyttävät liitteen III kaikki muut edellytykset. Tulliasioitsijoille ei voida antaa liitteessä III tarkoitettua valtuutettua viejän asemaa.

Valtuutettua viejän asemaa voidaan myöntää viejän esittämästä kirjallisesta hakemuksesta. Tutkiessaan hakemusta tulliviranomaisten tai toimivaltaisten valtion viranomaisten olisi otettava erityisesti huomioon seuraavat seikat:

- harjoittaako viejä säännöllistä vientiä: tällöin tulliviranomaisten tai toimivaltaisten valtion viranomaisten olisi kiinnitettävä huomiota viennin säännöllisyyteen eikä niinkään lähetysten määrään tai määrättyyn arvoon,
- pystyykö viejä milloin tahansa esittämään todisteet viemensä tavaroiden alkuperästä. Tässä yhteydessä on arvioitava, tuntee ko viejä sovellettavat alkuperäsäännöt ja onko hänellä hallussaan kaikki alkuperän todistavat asiakirjat. Tuottajien osalta on varmistettava, että yrityksen tavarakirjanpito mah-

dollistaa alkuperän toteamisen tai uusien yritysten ollessa kyseessä, että perustettu järjestelmä mahdollistaa tämän toteamisen. Pelkäästään kauppaa harjoittavien toimijoiden tapauksessa on toimijan tavanomaiset kauppavirrat tutkittava erityisen perusteellisesti,

- esittääkö viejä aikaisemman vientitoimintansa perusteella riittävät takeet tavaroiden alkuperäasemasta ja mahdollisuudesta täyttää kaikki siitä johtuvat velvoitteet.

Kun lupa on myönnetty, viejän on:

- sitouduttava antamaan kauppalaskuilmotus ainoastaan niistä tavaroista, joista sillä on ilmoituksen antamishetkellä kaikki tarvittavat todisteet tai kirjanpito,
- otettava täysi vastuu luvan käyttötavasta, erityisesti virheellisistä alkuperäilmoituksista tai muusta luvan väärinkäytöstä,
- otettava vastuu sen varmistamisesta, että kauppalaskuilmotusten laatimisesta yrityksessä vastaava henkilö tuntee ja ymmärtää alkuperäsäännöt,
- sitouduttava säilyttämään kaikki alkuperää koskevat todistusasiakirjat vähintään kolmen vuoden ajan siitä päivästä, jona ilmoitus on annettu,
- sitouduttava esittämään alkuperää koskevia todistusasiakirjoja tulliviranomaisille tai toimivaltaisille valtion viranomaisille milloin tahansa ja sallittava milloin tahansa kyseisten viranomaisten suorittamat tarkastukset.

Tulliviranomaisten tai toimivaltaisten valtion viranomaisten on valvottava valtuutettuja viejiä säännöllisin tarkastuksin. Nämä tarkastukset on suoritettava luvan oikean käytön varmistamiseksi, ja ne voidaan tehdä, mikäli mahdollista, riskianalyysin perusteella määrätyn väliajoin.

Tulliviranomaisten tai toimivaltaisten valtion viranomaisten on ilmoitettava Euroopan yhteisöjen komissiolle valtuutettujen viejien kansallinen numerointijärjestelmä. Euroopan yhteisöjen komissio toimittaa nämä tiedot edelleen muiden maiden tulliviranomaisille.

24 artikla – Tuonti osalähetysinä

Tuojan, joka haluaa käyttää hyväkseen tämän artiklan määräyksiä, on ilmoitettava viejälle ennen ensimmäisen osalähetysten vientiä, että tuotteesta kokonaisuutena vaaditaan ainoastaan yksi alkuperäselvitys.

Jos jokainen osalähetys koostuu yksinomaan alkuperätuotteista ja kyseisiä osalähettyksiä seuraavat alkuperäselvitykset, tuojamaan tulliviranomaisten on hyväksyttävä nämä erilliset alkuperäselvitykset kyseisten osalähetysten osalta koko tuotteelle annetun yhden alkuperäselvityksen sijasta.

31 artikla – Etuuskohtelun epääminen ilman tarkastusta

Näissä tapauksissa alkuperäselvitystä ei voida käyttää, ja tähän ryhmään kuuluvat erityisesti seuraavat tapaukset:

- tavarankuvaukselle varattua kohtaa (EUR.1-tavaratodistuksen 8 kohta) ei ole täytetty tai se koskee muita kuin tullille esitettyjä tavaroita,
- alkuperäselvityksen on antanut muu kuin sopimuspuolena oleva maa, vaikka kyseiset tavarat ovat yhteisön tai Chilen alkuperätuotteita (esimerkiksi Israelissa Chilen alkuperätuotteille annettu EUR.1-tavaratodistus),
- EUR.1-tavaratodistuksen pakollisesti täytettävässä kohdassa on jälkiä merkintöjen poispyyhkimisestä tai niiden lisäämisestä, eikä tätä ole vahvistettu (esimerkiksi kohdat, joissa on tavaroiden kuvaus, koolien lukumäärä, määrämaa ja alkuperämaa),
- EUR.1-tavaratodistuksen voimassaoloaika on päättynyt muista kuin määräyksissä vahvistetuista syistä (esimerkiksi poikkeukselliset olosuhteet), lukuun ottamatta tapauksia, joissa tavarat on esitetty tullille ennen määräajan päättymistä,
- alkuperäselvitys esitetään jälkikäteen tavaroille, jotka on alunperin tuotu vilpillisellä tavalla,

— EUR.1-tavaratodistuksen 4 kohdassa ilmoitetaan muu kuin sen sopimuksen sopimuspuolena oleva maa, jonka perusteella etuuskohtelua haetaan.

Noudatettava menettely

Tulliviranomaisten, joille alkuperäselvitys on esitetty, on tehtävä siihen merkintä "EI VOIDA KÄYTTÄÄ", ja otettava se haltuunsa uusien käyttöyritysten estämiseksi. Tuojamaan tulliviranomaiset ilmoittavat kohtelun epäämisestä viipymättä viejään tulliviranomaisille tai toimivaltaisille valtion viranomaisille tapauksissa, joissa ne pitävät sitä aiheellisena, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ryhtymistä oikeustoimiin sisäisen lainsäädännön mukaisesti.

31 artikla – Alkuperäselvitysten tarkastamisen määräaika

Minkään maan ei tarvitse vastata 31 artiklan mukaisesti tehtyyn jälkikäteen tapahtuvaa tarkastusta koskevaan pyyntöön, jos kyseinen pyyntö saadaan yli kolme vuotta EUR.1-tavaratodistuksen antamispäivän tai kauppalaskuilmoituksen laatimispäivän jälkeen.

Lisäys I – Alkuhuomautus 6.1

Tekstiilituotteita koskevaa erityissäännöstä ei sovelleta vuoreihin eikä välivuoreihin. "Taskukangas" on erityinen kudottu kangas, jota käytetään ainoastaan taskujen valmistamiseen eikä sitä näin ollen voida pitää tavanomaisena vuorina tai välivuorina. Tämän vuoksi erityissäännöstä sovelletaan (housujen) "taskukankaisiin". Säännöstä sovelletaan kolmansien maiden alkuperää oleviin metritavarana toimitettaviin kankaisiin sekä valmiisiin taskuihin.

17 ja 31 artikla

DA	AFVIST DOKUMENT	UANVENDELIGT
DE	DOKUMENT NICHT ANGENOMMEN	NICHT ANWENDBAR
EL	ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΤΑΙ	ΜΗ ΑΠΟΔΕΚΤΟ
EN	DOCUMENT NOT ACCEPTED	INAPPLICABLE
ES	DOCUMENTO RECHAZADO	INAPLICABLE
FI	ASIAKIRJA HYLÄTTY	EI VOIDA KÄYTTÄÄ
FR	DOCUMENT REFUSÉ	INAPPLICABLE
IT	DOCUMENTO RESPINTO	INAPPLICABILE
NL	DOCUMENT GEWEIGERD	NIET VAN TOEPASSING
PT	DOCUMENTO RECUSADO	NÃO APLICÁVEL
SV	EJ GODTAGET DOKUMENT	OANVÄNDBART

Komission tiedonanto kuluttajien etujen suojaamista tarkoittavista kieltokanteista annetun direktiivin 98/27/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista yksiköistä, joilla on oikeus nostaa kanne kyseisen direktiivin 2 artiklan mukaisesti

(2003/C 321/07)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat oikeuttaneet jäljempänä mainitut yksiköt nostamaan kanteen direktiivin 98/27/EY 2 artiklan mukaisesti.

BELGIA

**Association belge des consommateurs Test-Achats —
Belgische verbruikersunie Test-Aankoop**

Rue de Hollande 13
B-1060 Bruxelles
Téléphone (32-2) 542 35 55
Télécopieur (32-2) 542 32 50
Courrier électronique: membres@test-achats.be
www.test-achats.be

Hollandstraat 13
B-1060 Brussel
Telefoon (32-2) 542 32 32
Fax (32-2) 542 32 50
E-mail: leden@test-aankoop.be
www.test-aankoop.be

TANSKA

1. Forbrugerombudsmanden

(Kuluttaja-asiamies)
Amagerfælledvej 56
DK-2300 København S
Puhelin (45) 32 66 90 00
Faksi (45) 32 66 91 00
Sähköposti fs@fs.dk
Kotisivu www.fs.dk
(englanniksi www.consumer.dk/index-uk.htm)

Kuluttaja-asiamiehen tehtävä

Markkinoinnista annetun lain mukaan kuluttaja-asiamies seuraa lainsäädännön noudattamista erityisesti kuluttajien kannalta.

Kuluttaja-asiamies voi ryhtyä oikeustoimiin seuraavien direktiivien nojalla

- neuvoston direktiivi 84/450/EY, annettu 10 päivänä syyskuuta 1984, harhaanjohtavaa mainontaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä,
- neuvoston direktiivi 85/577/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1985, muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvoteltuja sopimuksia koskevasta kuluttajansuojasta,
- neuvoston direktiivi 87/102/EY, annettu 22 päivänä joulukuuta 1986, kulutusluottoja koskevien jäsenvaltio-

den lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä, viimeksi muutettu direktiivillä 98/7/EY,

- neuvoston direktiivi 89/552/EY, annettu 3 päivänä lokakuuta 1989, televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta,
- neuvoston direktiivi 90/314/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1990, matkapaketeista, pakettilomista ja pakettikiertomatkoista,
- neuvoston direktiivi 93/13/EY, annettu 5 päivänä huhtikuuta 1993, kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehtoista,
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/47/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 1994, ostajien suojaamisesta kiinteistöjen osa-aikaisen käyttöoikeuden ostosopimuksen tiettyihin osiin nähden,
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/7/EY, annettu 20 päivänä toukokuuta 1997, kuluttajansuojasta etäsopimuksissa,
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/44/EY, annettu 25 päivänä toukokuuta 1999, kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista,
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista ("Direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä").

2. Lægemiddelstyrelsen

(Tanskan lääkevirasto)
Frederikssundsvej 378
DK-2730 Brønshøj
Puhelin (45) 44 88 91 11
Faksi (45) 44 91 73 73
Sähköposti dkma@dkma.dk
Kotisivu www.dkma.dk

Lääkeviraston tehtävä

Lääkeviraston tehtävänä on hyväksyä tehokkaiden ja turvallisten lääkkeiden saattaminen markkinoille, huolehtia osaltaan siitä, että sairausvakuutuksen lääkemenot ovat kohtuullisessa suhteessa hoidon tuloksiin, ja valvoa lääketuotteita ja lääkinnällisiä laitteita.

Lääkevirasto voi käynnistää oikeustoimet ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden mainonnasta 31. maaliskuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/28/EY rikkomistapauksissa.

SAKSA

1.	Aktion Bildungsinformation e.V. (ABI)	Alte Poststraße 5 D-70173 Stuttgart	Suojelee kuluttajien etuja valituksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanteen kuluttajien nimissä
2.	Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.	Markgrafenstraße 66 D-10969 Berlin	Yhdistys, johon yhdistyi kolme aiempaa organisaatiota: Stiftung Verbraucherinstitut, Arbeitsgemeinschaft der Verbraucherverbände e.V. ja Verbraucherschutzverein e.V. (VSV). Suojelee kuluttajien etuja valituksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanteen kuluttajien nimissä
3.	Berliner Mieterverein e.V.	Wilhelmstraße 74 D-10117 Berlin	Suojelee vuokralaisten etuja Berliinissä valituksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanteen vuokralaisten nimissä
4.	Bund der Energieverbraucher e.V.	Grabenstraße 7 D-53619 Rheinbreitbach	Suojelee energiankuluttajien etuja valituksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanteen energiankuluttajien nimissä
5.	Bund der Versicherten e.V.	Rönkrei 28 D-22399 Hamburg	Suojelee kuluttajien etuja valituksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanteen kuluttajien nimissä
6.	Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. (VZBV)	Markgrafenstraße 66 D-10969 Berlin	Suojelee kuluttajien etuja valituksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanteen kuluttajien nimissä
7.	Bundesverband privater Kapitalanleger e.V.	Am Goldgraben 6 D-37073 Göttingen	Suojelee kuluttajien etuja valituksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanteen kuluttajien nimissä
8.	Datenschutzbund Hamburg e.V.	Am Diebsteich 1 D-22761 Hamburg	Suojelee kuluttajien etuja valituksen ja neuvonnan avulla erityisesti tietosuojakysymyksissä; oikeutettu nostamaan ryhmäkanteen kuluttajien nimissä
9.	Deutsche Gesellschaft für Sonnenenergie e.V.	Augustenstraße 79 D-80333 München	Suojelee kuluttajien etuja valituksen ja neuvonnan avulla uusiutuviin energialähteisiin ja järkevään energiankäyttöön, varsinkin aurinkoenergiaan liittyvissä kysymyksissä; oikeutettu nostamaan ryhmäkanteen kuluttajien nimissä

10.	Deutscher Mieterbund — Kieler Mieterverein e.V.	Eggerstedtstraße 1 D-24103 Kiel	Suojelee kuluttajien etuja Kielissä vuokralainsäädäntöön liittyvissä kysymyksissä valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne kuluttajien nimissä
11.	Deutscher Mieterbund — Landesverband Mecklenburg-Vorpommern e.V.	Dr.-Külz-Straße 18 D-19053 Schwerin	Suojelee kuluttajien etuja Mecklenburg-Vorpommernissa vuokralainsäädäntöön liittyvissä kysymyksissä valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne kuluttajien nimissä
12.	Deutscher Mieterbund — Landesverband der Mietervereine in Nordrhein-Westfalen e.V.	Luisenstraße 12 D-44137 Dortmund	Suojelee kuluttajien etuja vuokralainsäädäntöön liittyvissä kysymyksissä valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne kuluttajien nimissä
13.	Deutscher Mieterbund — Landesverband Schleswig-Holstein e.V.	Eggerstedtstraße 1 D-24103 Kiel	Suojelee kuluttajien etuja Schleswig-Holsteinissa vuokralainsäädäntöön liittyvissä kysymyksissä valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne kuluttajien nimissä
14.	Deutscher Mieterbund Mieterbund Rhein-Ruhr e.V.	Rathausstraße 18—20 D-47166 Duisburg	Suojelee vuokralaisten etuja Duisburgissa valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne vuokralaisten nimissä
15.	Deutscher Mieterbund — Mieterverein Groß-Velbert und Umgebung e.V.	Friedrich-Ebert-Straße 62—64 D-42549 Velbert	Suojelee vuokralaisten etuja Velbertissä ja sen ympäristössä valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne vuokralaisten nimissä
16.	Deutscher Mieterbund — Mieterverein Hamm und Umgebung e.V.	Südring 1 D-59065 Hamm	Suojelee vuokralaisten etuja Hammissa ja sen ympäristössä valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne vuokralaisten nimissä
17.	Deutscher Mieterbund — Mieterverein Iserlohn e.V.	Vinckestraße 4 D-58636 Iserlohn	Suojelee vuokralaisten etuja Iserloh'ssa valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne vuokralaisten nimissä
18.	Deutscher Mieterbund — Mieterverein Kassel und Umgebung e.V.	Königsplatz 59/ Eingang Poststraße 1 D-34117 Kassel	Suojelee vuokralaisten etuja Kasselissa ja sen ympäristössä valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne vuokralaisten nimissä
19.	Deutscher Mieterbund — Mieterverein Schwerin und Umgebung e.V.	Dr.-Külz-Straße 18 D-19053 Schwerin	Suojelee vuokralaisten etuja Schwerinissä ja sen ympäristössä valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne vuokralaisten nimissä

20.	Deutscher Mieterbund — Mieterverein Siegerland und Umgebung e.V.	Koblenzer Straße 5 D-57072 Siegen	Suojelee vuokralaisten etuja Siegerlandissa ja sen ympäristössä valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne vuokralaisten nimissä
21.	DMB — Mieterverein Stuttgart und Umgebung e.V.	Moserstraße 5 D-70182 Stuttgart	Suojelee vuokralaisten etuja Stuttgartissa ja sen ympäristössä valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne vuokralaisten nimissä
22.	DMB — Mieterschutzverein Frankfurt am Main e.V.	Eckenheimer Landstraße 339 D-60320 Frankfurt am Main	Suojelee vuokralaisten etuja Frankfurt am Mainissa valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne vuokralaisten nimissä
23.	Deutscher Mieterbund — Mieterschutzverein Wiesbaden und Umgebung e.V.	Adelheidstraße 70 D-65185 Wiesbaden	Suojelee vuokralaisten etuja Wiesbadenissa ja sen ympäristössä valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne vuokralaisten nimissä
24.	Deutsche Schutzvereinigung Auslandsimmobilien e.V.	Zähringer Straße 373 D-79108 Freiburg	Suojelee talon, asunnon tai tontin ulkomailla omistavien yksityishenkilöiden ja muiden ulkomaisista kiinteistöistä kiinnostuneiden henkilöiden etuja valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne edellä mainitun ryhmän nimissä
25.	Mieter helfen Mietern, Münchner Mieterverein e.V.	Weißbürger Straße 25 D-81667 München	Suojelee vuokralaisten etuja Münchenissä valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne vuokralaisten nimissä
26.	Mieter und Pächter e.V.	Prinzenstraße 7 D-44135 Dortmund	Suojelee vuokralaisten etuja Dortmundissa valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne vuokralaisten nimissä
27.	Mieterverein Bochum, Hattingen und Umgegend e.V.	Brückstraße 58 D-44787 Bochum	Suojelee vuokralaisten etuja Bochumissa, Hattingenissa ja niiden lähiseudulla valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne vuokralaisten nimissä
28.	Mieterverein für Lüdenscheld und Umgegend e.V.	Lösenbacher Straße 3 D-58507 Lüdenscheld	Suojelee vuokralaisten etuja Lüdenscheldissa ja sen lähiseudulla valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne vuokralaisten nimissä
29.	Mieterverein Gelsenkirchen e.V. im Deutschen Mieterbund	Gabelsberger Straße 9 D-45879 Gelsenkirchen	Suojelee vuokralaisten etuja valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne vuokralaisten nimissä

30.	Mieterverein Köln e.V.	Mühlenbach 49 D-50676 Köln	Suojelee vuokralaisten etuja Kölnissä valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne vuokralaisten nimissä
31.	Mieterverein München e.V.	Sonnenstraße 10 D-80331 München	Suojelee vuokralaisten etuja Münchenissä valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne vuokralaisten nimissä
32.	Schutzverband für Verbraucher und Dienstleistungsnehmer e.V. — Endverbraucher, Kapitalanleger, Versicherte	Spessarting 37 D-63110 Rodgau	Suojelee kuluttajien ja palveluiden käyttäjien etuja valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne kuluttajien ja palveluiden käyttäjien nimissä
33.	Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V.	Paulinenstraße 47 D-70178 Stuttgart	Suojelee kuluttajien etuja valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne kuluttajien nimissä
34.	Verbraucherschutzverein e.V. (VSV)	Lützowstraße 33—36 D-10785 Berlin	Suojelee kuluttajien etuja valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne kuluttajien nimissä
35.	Verbraucherzentrale Berlin e.V.	Bayreuther Straße 40 D-10787 Berlin	Suojelee kuluttajien etuja valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne kuluttajien nimissä
36.	Verbraucher-Zentrale Brandenburg e.V.	Templiner Straße 21 D-14473 Potsdam	Suojelee kuluttajien etuja valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne kuluttajien nimissä
37.	Verbraucher-Zentrale des Landes Bremen e.V.	Altenweg 4 D-28195 Bremen	Suojelee kuluttajien etuja valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne kuluttajien nimissä
38.	Verbraucher-Zentrale Hamburg e.V.	Kirchenallee 22 D-20099 Hamburg	Suojelee kuluttajien etuja valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne kuluttajien nimissä
39.	Verbraucher-Zentrale Hessen e.V.	Große Friedberger Straße 13—17 D-60313 Frankfurt/Main	Suojelee kuluttajien etuja valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne kuluttajien nimissä
40.	Verbraucherzentrale Mecklenburg-Vorpommern e.V.	Strandstraße 98 D-18055 Rostock	Suojelee kuluttajien etuja valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne kuluttajien nimissä

41.	Verbraucher-Zentrale Niedersachsen e.V.	Herrenstraße 14 D-30159 Hannover	Suojelee kuluttajien etuja valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne kuluttajien nimissä
42.	Verbraucher-Zentrale Nordrhein-Westfalen Landesarbeitsgemeinschaft der Verbraucherverbände e.V.	Mintropstraße 27 D-40215 Düsseldorf	Suojelee kuluttajien etuja valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne kuluttajien nimissä
43.	Verbraucherzentrale Rheinland-Pfalz e.V.	Ludwigstraße 6 D-55116 Mainz	Suojelee kuluttajien etuja valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne kuluttajien nimissä
44.	Verbraucherzentrale des Saarlandes Landesarbeitsgemeinschaft der Verbraucherverbände e.V.	Hohenzollernstraße 11 D-66117 Saarbrücken	Suojelee kuluttajien etuja valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne kuluttajien nimissä
45.	Verbraucher-Zentrale Sachsen e.V.	Bernhardstraße 7 D-04315 Leipzig	Suojelee kuluttajien etuja valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne kuluttajien nimissä
46.	Verbraucherzentrale Sachsen-Anhalt e.V.	Steinbockgasse 1 D-06108 Halle	Suojelee kuluttajien etuja valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne kuluttajien nimissä
47.	Verbraucherzentrale Thüringen e.V.	Eugen-Richter-Straße 45 D-99085 Erfurt	Suojelee kuluttajien etuja valistuksen ja neuvonnan avulla; oikeutettu nostamaan ryhmäkanne kuluttajien nimissä

RANSKA**ADEIC**

3, rue de la Rochefoucauld
F-75009 Paris
Téléphone (33) 144 53 73 93
Télécopieur (33) 144 53 73 94
Courrier électronique: adeicfen@wanadoo.fr
Site Internet: <http://www.adeic.asso.fr>
Président: M. Alain Aujoul
Secrétaire général: M. Christian Huard

AFOC

141, avenue du Maine
F-75014 Paris
Téléphone (33) 140 52 85 85
Télécopieur (33) 140 52 85 86
Courrier électronique: afoc@wanadoo.fr
Site Internet: perso.wanadoo.fr/afoc
Président: M. Marc Blondel
Secrétaire général: M. Raphaël Manzano

ALLDC

153, avenue Jean-Lolive
F-93315 Pantin-Le-Pré-Saint-Gervais Cedex
Téléphone (33) 148 10 65 65

Télécopieur (33) 148 10 65 71

Courrier électronique: leo.lagrange.consom@wanadoo.fr
Site Internet: www.leolagrange-conso.org
Président: M. Marc Lagae
Secrétaire général: M. Alain Sauvreneau

ASSECO-CFDT

4, boulevard de la Villette
F-75955 Paris Cedex 19
Téléphone (33) 142 03 83 50
Télécopieur (33) 155 80 84 12
Courrier électronique: assecocfdt@wanadoo.fr
Site Internet: www.cfdt.fr/assecocfdt
Président: M. Jean-Louis Bauzon
Secrétaire général: M. Patrick Guyot

CGL

6/8, Villa Gagliardini
F-75020 Paris
Téléphone (33) 140 31 90 22
Télécopieur (33) 140 31 92 74
Courrier électronique: CGL.Nat@wanadoo.fr
Président: M. Henry de Gaulle
Secrétaire générale: Mme Josiane de la Fonchais

CLCV

13, rue Nièpce
F-75014 Paris
Téléphone (33) 156 54 32 10
Télécopieur (33) 143 20 72 02
Courrier électronique: clcv@clcv.org
Site Internet: www.clcv.org
Présidente: Mme Arlette Haedens
Secrétaire générale: Mme Reine-Claude Mader

CNAFAL

108, avenue Ledru-Rollin
F-75011 Paris
Téléphone (33) 147 00 02 40
Télécopieur (33) 147 00 01 86
Courrier électronique: cnafal@wanadoo.fr
Site Internet: cnafa.com
Présidente: Mme Michèle Fournier-Bernard
Secrétaire général: M. Patrick Ollivier

CNAFC

28, place Saint-Georges
F-75009 Paris
Téléphone (33) 148 78 81 61
Télécopieur (33) 148 78 07 35
Courrier électronique: afc_conso@compuserve.com
Site Internet: www.afcfrance.org
Président: M. Paul de Viguerie
Directeur: M. Olivier Braillon

CNL

8, rue Mériel
F-93104 Montreuil Cedex
Téléphone (33) 148 57 04 64
Télécopieur (33) 148 57 28 16
Courrier électronique: cnl-1f@wanadoo.fr
Président: M. Jean-Pierre Giacomo
Administrateur: M. Robert Boules

CSF

53, rue Riquet
F-75019 Paris
Téléphone (33) 144 89 86 80
Télécopieur (33) 140 35 29 52
Courrier électronique: c.s.f@wanadoo.fr
Site Internet: perso.wanadoo.fr/c.s.f
Présidente: Mme Étienne Guérin
Secrétaire général: M. François Édouard

FAMILLES DE FRANCE

28, place Saint-Georges
F-75009 Paris
Téléphone (33) 144 53 45 90
Télécopieur (33) 145 96 07 88
Courrier électronique: famillesdefrance@wanadoo.fr
Site Internet: www.famillesdefrance.asso.fr
Président: M. Henri Joyeux
Secrétaire générale: Mme Christine Therry

FAMILLES RURALES

7, cité d'Antin
F-75009 Paris
Téléphone (33) 144 91 88 88
Télécopieur (33) 144 91 88 89

Courrier électronique: famillesrurales@wanadoo.fr
Site Internet: www.famillesrurales.org
Présidente: Mme Marie-Claude Petit
Directeur: M. Jean-Yves Martin

FNAUT

32, rue Raymond-Losserand
F-75014 Paris
Téléphone (33) 143 35 02 83
Télécopieur (33) 143 35 14 06
Courrier électronique: fnaut@wanadoo.fr
Site Internet: perso.wanadoo.fr/fnaut
Président: M. Jean Sivardière
Secrétaire générale: Mme Simone Bigorgne

INDECOSA-CGT

263, rue de Paris
F-93516 Montreuil Cedex
Téléphone (33) 148 18 84 26
Télécopieur (33) 148 18 84 82
Courrier électronique: indecosa@cgt.fr
Site Internet: www.cgt.fr/indecosa
Président: M. Philippe Antoine
Secrétaire général: M. Daniel Tournez

ORGECO

16, avenue du Château
F-94300 Vincennes
Téléphone (33) 101 49 57 93 00
Télécopieur (33) 143 65 33 76
Courrier électronique: orgeco@wanadoo.fr
Site Internet: perso.wanadoo.fr/orgeco/
Président: M. Yves Sirot

UFC-QUE CHOISIR

11, rue Guénot
F-75011 Paris
Téléphone (33) 143 48 55 48
Télécopieur (33) 143 48 44 35
Courrier électronique: mouvement@quechoisir.org
Site Internet: www.quechoisir.org
Présidente: Mme Marie-José Nicoli
Directeur: M. Jean-Louis Redon

UFCS

6, rue Béranger
F-75003 Paris
Téléphone (33) 144 54 50 54
Télécopieur (33) 144 54 50 66
Courrier électronique: ufcsnational@wanadoo.fr
Site Internet: www.ufcs.org
Présidente: Mme Chantal Jannet
Secrétaire générale: Mme Christine Touffait

UNAF

28, place Saint-Georges
F-75009 Paris
Téléphone (33) 149 95 36 00
Télécopieur (33) 140 16 12 76
Courrier électronique: nbrun@unaf.fr
Site Internet: www.unaf.fr
Président: M. Hubert Brin
Directeur: M. Jean-Michel Rossignol

KREIKKA**1. Kuluttajaliitto – Uusi kuluttajainstituutti (NEO INKA)**

Akadimias 7, GR-106 71 Ateena
Puhelin (30-210) 363 24 43
Faksi (30-210) 363 39 76

2. Thessalonikin kuluttajansuojakeskus (KEPKA)

Tsimiski 54, GR-546 23 Thessaloniki
Puhelin (30) 2310 26 94 49
Faksi (30) 2310 24 22 11

3. Kuluttajajärjestö ”Elämänlaatu” (EKPIZO)

Valtetsiou 43–45, GR-106 81 Ateena
Puhelin (30-210) 330 44 44
Faksi (30-210) 330 05 91

4. Kreikan kuluttajajärjestö (EKATO)

Dimokritou 10, GR-543 52 Thessaloniki
Puhelin (30) 2310 85 70 07/866 80 07
Faksi (30) 2310 86 74 56

5. Ioanninan kuluttajainstituutti (INKA)

Th. Paschidi 52, GR-454 45 Ioannina
Puhelin/Faksi (30) 26510 651 78

6. Kansalaisoikeusjärjestö

Kolokotroni 134, Pireus
Puhelin (30-210) 360 04 10
Faksi (30-210) 360 04 11

7. Makedonian kuluttajainstituutti (INKA)

Monastiriou 17, GR-546 27 Thessaloniki
Puhelin (30) 2310 53 52 63
Faksi (30) 2310 23 80 61

8. Korfun kuluttajainstituutti (INKA)

Plateia Iroon Kypriakou Agona 19, Korfu
Puhelin (30) 26610 481 69/428 63
Faksi (30) 26610 381 81

IRLANTI

Director of Consumer Affairs
4-5 Harcourt Road
Dublin 2
Ireland
Puhelin (353-1) 402 55 00
Faksi (353-1) 402 55 01
Sähköposti: odca@entemp.ie
Kotisivu: www.odca.ie

ITALIA**1. ACU — Associazione Consumatori Utenti — Onlus**

Via Bazzini 4, I-20131 Milano (MI)
Puhelin (39) 02 70 63 06 68
Faksi (39) 02 70 63 67 77

2. Adiconsum

Via G. M. Lancisi 25, I-00161 Roma (RM)
Puhelin (39) 06 641 70 21
Faksi (39) 06 44 17 02 30

3. ADOC — Associazione Difesa Orientamento Consumatori

Via Lucullo 6, I-00187 Roma (RM)
Puhelin (39) 06 482 58 49
Faksi (39) 06 481 90 28

4. Centro Tutela Consumatori Utenti Onlus — Verbraucherzentrale Südtirol

Via Dodiciville 11, I-39100 Bolzano (BZ)
Puhelin (39) 047 197 55 97
Faksi (39) 047 197 99 14

5. Cittadinanzattiva

Via Flaminia 53, I-00196 Roma (RM)
Puhelin (39) 06 36 71 81
Faksi (39) 06 36 71 83 33

6. Codacons — Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e per la difesa dei diritti degli utenti e consumatori

Viale Mazzini 73, I-00195 Roma (RM)
Puhelin (39) 06 372 58 09
Faksi (39) 06 370 17 09

7. Comitato Consumatori Altroconsumo

Via Valassina 22, I-20159 Milano (MI)
Puhelin (39) 02 66 89 01
Faksi (39) 02 66 89 02 88

8. Confconsumatori

Via Aurelio Saffi 16, I-43100 Parma (PR)
Puhelin (39) 052 123 01 34
Faksi (39) 052 128 52 17

9. Federconsumatori — Federazione Nazionale di Consumatori e Utenti

Via Gioberti 54, I-00185 Roma (RM)
Puhelin (39) 06 49 27 04 34
Faksi (39) 06 49 27 04 52

10. Lega Consumatori

Via Orchidee 4/A, I-20147 Milano (MI)
Puhelin (39) 02 48 30 36 59
Faksi (39) 02 48 30 26 11

11. Movimento Consumatori

Via Carlo Maria Maggi 14, I-20154 Milano (MI)
Puhelin (39) 02 33 60 30 60
Faksi (39) 02 34 93 74 00

12. Movimento Difesa del Cittadino

Via Adis Abeba 1, I-00199 Roma (RM)
Puhelin (39) 06 86 39 92 08
Faksi (39) 06 86 38 84 06

13. Unione Nazionale Consumatori

Via Duilio 13, I-00192 Roma (RM)
Puhelin (39) 06 326 95 31
Faksi (39) 06 323 46 16

14. ADUSBEP — Associazione difesa utenti servizi bancari e finanziari

Via Farini 62, I-00185 Roma (RM)
Puhelin (39) 06 481 86 32
Faksi (39) 06 481 86 33
Posta elettronica: info@adusbef.it

ALANKOMAAT**Consumentenbond**

Enthovenplein 1
Postbus 1000
2500 BA Den Haag
Nederland
Tel. (31-70) 445 45 45
Fax (31-70) 445 45 96

1e) Koos Peters, kpeters@consumentenbond.nl
2e) Wibo Koole, wkoole@consumentenbond.nl
Website: www.consumentenbond.nl

ITÄVALTA**1. Wirtschaftskammer Österreich**

Edustaa ja ajaa jäsentensä yhteisiä sekä elinkeinoelämän ja yksittäisten yritysten etuja (*Wirtschaftskammergesetz* (kauppa-kamarilaki) 1 §). Suojelee kuluttajien yhteisiä etuja KSchG:n (kuluttajansuojalain) 28 §:n 1 momentin, 28a §:n 1 momentin, 29 §:n 1 momentin sekä UWG:n (epärehällistä kilpailua koskevan lain) 1 §:n, 2 §:n 1 momentin ja 14 §:n 1 momentin mukaisesti.

Wirtschaftskammer Österreich
Wiedner Hauptstraße 63
A-1045 Wien
Puhelin (43-1) 501 05 42 96
Faksi (43-1) 50 20 62 43
Sähköposti huberta.maitz-strassnig@wko.at

2. Bundesarbeitskammer

Edustaa ja ajaa työntekijöiden sosiaalisia, taloudellisia, ammatillisia ja kulttuuriin liittyviä etuja; myötävaikuttaa työntekijöiden ja heidän perheidensä taloudellisen ja sosiaalisen aseman kohentamiseen ja toimenpiteisiin koulutuksen, kulttuurin, ympäristönsuojelun, kuluttajansuojan, vapaa-ajan, terveydensuojelun ja asuinolojen alalla sekä täystyöllisyyden edistämiseen; vaikuttaa hintojen asettamiseen ja kilpailusääntöihin; tarjoaa neuvontaa ja oikeussuojaa sekä edustaa työ- ja sosiaalioikeudellisissa kysymyksissä. Suojelee kuluttajien yhteisiä etuja KSchG:n 28 §:n 1 momentin, 28a §:n 1 momentin, 29 §:n 1 momentin sekä UWG:n 1 §:n, 2 §:n 1 momentin ja 14 §:n 1 momentin mukaisesti.

Bundesarbeitskammer
Prinz-Eugen-Straße 20-22
A-1040 Wien
Puhelin (43-1) 501 65 25 50
Faksi (43-1) 501 65 25 32
Sähköposti helmut.gahleitner@akwien.or.at

3. Präsidentenkonferenz der Landwirtschaftskammern Österreichs

Edistää maa- ja metsätalouden yhteiskunnallis-taloudellisia tehtäviä ja edustaa maa- ja metsätalouden yhteisiä etuja. Suojelee kuluttajien yhteisiä etuja KSchG:n 28 §:n 1 momentin, 28a §:n 1 momentin, 29 §:n 1 momentin sekä UWG:n 1 §:n, 2 §:n 1 momentin ja 14 §:n 1 momentin mukaisesti.

Präsidentenkonferenz der Landwirtschaftskammern
Österreichs
Löwenstraße 12
A-1010 Wien
Puhelin (43-1) 534 41 85 00
Faksi (43-1) 534 41 85 09
Sähköposti pkrecht@pklwk.at

4. Österreichischer Gewerkschaftsbund

Edustaa palkansaajien (työntekijöiden, toimihenkilöiden, virkamiesten, myös harjoittelijoiden ja vastaavien), työttömien (silloinkin kun nämä eivät ole vielä osallistuneet työelämään), palkansaajiksi aikovien koululaisten ja opiskelijoiden ja sellaisten muiden ammattiryhmien (esim. vapaiden ammattinharjoittajien) etuja, jotka ovat toimintansa puolesta rinnastettavissa palkansaajiin. Suojelee kuluttajien yhteisiä etuja KSchG:n 28 §:n 1 momentin, 28a §:n 1 momentin, 29 §:n 1 momentin sekä UWG:n 1 §:n, 2 §:n 1 momentin ja 14 §:n 1 momentin mukaisesti.

Österreichischer Gewerkschaftsbund
Hohenstaufengasse 10-12
A-1010 Wien
Puhelin (43-1) 53 44 44 05
Faksi (43-1) 53 44 45 52
Sähköposti thomas.maurer-muehlleitner@oegb.or.at

5. Verein für Konsumenteninformation

Antaa neuvontaa ja tietoa kuluttajille ja suojelee heitä harhaanjohtavilta ja epärehellisiltä mainonta- ja myyntikeinoilta sekä neuvoo heitä tavaroihin ja palveluihin liittyvissä oikeudellisissa kysymyksissä. Suojelee kuluttajien yhteisiä etuja KSchG:n 28 §:n 1 momentin, 28a §:n 1 momentin, 29 §:n 1 momentin sekä UWG:n 1 §:n, 2 §:n 1 momentin ja 14 §:n 1 momentin mukaisesti.

Verein für Konsumenteninformation
Mariahilferstraße 81
A-1010 Wien
Puhelin (43-1) 58 87 73 33
Faksi (43-1) 588 77 75
Sähköposti pkolba@vki.or.at

6. Österreichischer Landarbeiterkammertag

Edistää maataloustyöntekijäkamarin (Landarbeiterkammer) yhteistyötä sekä antaa neuvontaa ja ajaa yhteisiä asioita, jotka kuuluvat maataloustyöntekijäkamarin (työntekijäosaston) toimivaltaan. Suojelee kuluttajien yhteisiä etuja KSchG:n 28 §:n 1 momentin, 28a §:n 1 momentin, 29 §:n 1 momentin sekä UWG:n 1 §:n, 2 §:n 1 momentin ja 14 §:n 1 momentin mukaisesti.

Österreichischer Landarbeiterkammertag
Marco d'Aviano-Gasse 1
A-1015 Wien
Puhelin (43-1) 512 23 31
Faksi (43-1) 512 23 31 70
Sähköposti oelakt@netway.at

7. Österreichischer Seniorenrat (Bundesaltenrat Österreichs)

Auttaa vanhuksia pääsemään tarpeittensa mukaan osallisiksi taloudellisista, sosiaalisista ja kulttuuripalveluista sekä vaikuttaa vanhusten sosiaali- ja terveystaloudellisten ongelmien ratkaisuun sekä tukee vanhusten neuvontaa, heille tiedottamista ja heistä huolehtimista. Suojelee kuluttajien yhteisiä etuja KSchG:n 28 §:n 1 momentin, 28a §:n 1 momentin, 29 §:n 1 momentin sekä UWG:n 1 §:n, 2 §:n 1 momentin ja 14 §:n 1 momentin mukaisesti.

Österreichischer Seniorenrat
(Bundesaltenrat Österreichs)
Sperrgasse 8-10/III
A-1150 Wien
Puhelin (43-1) 892 34 65
Faksi (43-1) 892 34 65 24
Sähköposti kontakt@seniorenrat.at

8. Schutzverband gegen den unlauteren Wettbewerb

Torjuu epärehellistä kilpailua ja erityisesti liiketoimintaa vahingoittavia toimintatapoja elinkeinoelämässä, suojelee kuluttajien yhteisiä etuja KSchG:n 28 §:n 1 momentin, 28a §:n 1 momentin, 29 §:n 1 momentin sekä UWG:n 1 §:n, 2 §:n 1 momentin ja 14 §:n 1 momentin mukaisesti.

Schutzverband gegen den unlauteren Wettbewerb
Schwarzenbergplatz 14
A-1040 Wien
Puhelin (43-1) 514 50 32 92
Faksi (43-1) 505 78 93
Sähköposti office@schutzverband.at

SUOMI

1. Kuluttaja-asiamies vastaa

- markkinointiin ja sopimusehtoihin liittyvän kuluttajasuojan yleisestä valvonnasta,
- radio- ja televisiomainonnan valvonnasta varmistaa mainonnan ja televisiomarkkinoinnin eettisiä periaatteita koskevien sääntöjen noudattamisen ja alaikäisten suojelemisen sekä tuodakseen esiin tapauksia, joissa televisio- ja radiolähetykset sisältävät epäoikeudenmukaista tai kuluttajia harhauttavaa mainontaa.

2. Kuluttajat – Konsumenterna ry

valvoo kuluttajasuojan tehokkuutta ja edistymistä.

3. Suomen Kuluttajaliitto

valvoo kansalaistoiminnan avulla kuluttajien etuja markkinoihin nähden.

4. Kuluttajavirasto

valvoo valmismatkaliikkeitä ja niiden asettamia vakuuksia.

5. Rahoitustarkastus

valvoo kuluttaja-asiamiehen kanssa kuluttajaluottojen markkinointia ja sopimusehtoja.

6. Lääkelaitos

valvoo lääkkeiden markkinointia.

7. Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus

valvoo tupakka- ja alkoholimainontaa.

8. Telehallintokeskus

valvoo televisio- ja radiomainontaa, lukuun ottamatta:

- sääntöjä, jotka koskevat mainonnan ja televisiomarkkinoinnin eettisiä periaatteita ja alaikäisten suojelua,
- alkoholi- ja tupakkamainontaa.

ESPANJA

1. Instituto Nacional del Consumo (Espanjan kuluttajainstituutti)

Kyseessä on terveys- ja kuluttajansuojaministeriön alaisuudessa toimiva itsenäinen elin, joka perustuslain 51 pykälän sekä kuluttajan- ja käyttäjän suoja koskevan lain nro 26/84 (Ley 26/84 General para la Defensa de Consumidores y Usuarios) mukaisesti edistää ja kehittää kuluttajien ja käyttäjien oikeuksia.

Puheenjohtaja: Terveys- ja kuluttajansuojaministeriön alivaltiosihteeri

Osoite: Príncipe de Vergara, 54

E-28006 Madrid

Puhelin (34) 915 75 49 30.

2. Asociación de Usuarios de la Comunicación (AUC) (Tiedotusvälineiden käyttäjien yhdistys)

Yhdistyksen tarkoituksena on puolustaa kuluttajien yleisiä lakisääteisiä etuja ja perusoikeuksia riippumatta siitä, ovatko kyseessä yksilölliset vaiko yhteiset edut ja oikeudet. Yhdistys on tämän vuoksi ottanut tavoitteekseen kehittää kuluttajille ja käyttäjille suunnattua koulutusta ja erityisesti kulutushyödykkeiden ja palveluiden järkevään käyttöön ohjaavaa koulutusta, jonka avulla kuluttajien ja käyttäjien on helpompi ymmärtää heille suunnattua tiedotusta.

Puheenjohtaja: Alejandro Perales Albert

Osoite: Cavanilles, 29, 6° B

E-28007 Madrid

Puhelin (34) 915 01 67 73.

3. Confederación Española de Organizaciones de Amas de Casa, Consumidores y Usuarios (CEACCU) (Perheenemäntien, kuluttajien ja käyttäjien organisaatioiden espanjalainen liitto)

Liiton tavoitteena on mm. puolustaa perheenemäntien, kuluttajien ja käyttäjien etuja voimassa olevan lainsäädännön mukaisten keinojen avulla, edistää ja kehittää perheenemännille, kuluttajille ja käyttäjille suunnattua luotettavaa ja hyödyllistä tiedotusta, kehittää koulutusta, jolla parannetaan näiden väestöryhmien kykyä tehdä valintoja ja päätöksiä, sekä yhteensovittaa jäsenjärjestöjen toimintasuunnitelmia.

Puheenjohtaja: Isabel Ávila Fernández-Monge

Osoite: San Bernardo, 97/99

E-28015 Madrid

Puhelin (34) 915 94 50 89.

- 4. Dirección General de Consumo (Gobierno de Aragón) – Kuluttaja-asioiden pääosasto (Aragonian hallitus)**
 Centro Directivo dependiente de la Consejería de Salud, Consumo y Servicios Sociales de Gobierno de Aragón (Aragonian hallituksen terveys-, kuluttaja-asioiden ja sosiaalipalveluiden ministeriön alainen hallintoelin)
 Ilmo. Sr. Director general de Consumo (Kuluttaja-asioiden pääosaston pääjohtaja)
 Osoite: Paseo María Agustín 36, Edificio Pignatelli, Puerta 30, 2º Planta, E-50004 Zaragoza
 Puhelin (34) 976 71 56 12.
- 5. Dirección General de Industria, Comercio y Consumo (Gobierno de la Rioja) – Teollisuuden, kaupan ja kuluttaja-asioiden pääosasto (La Riojan hallitus)**
 Centro directivo dependiente de la Consejera de Hacienda y Economía del Gobierno de la Rioja (La Riojan hallituksen talousministeriön alainen hallintoelin)
 Ilmo. Sr. Director General de Industria, Comercio y Consumo (Teollisuuden, kaupan ja kuluttaja-asioiden pääosaston pääjohtaja)
 Osoite: C/ Portales, 46 E-26071 Logroño
 Puhelin (34) 941 29 13 39.
- 6. Dirección General de Consumo (Gobierno de Madrid) – Kuluttaja-asioiden pääosasto (Madridin hallitus)**
 Centro directivo dependiente de la Consejera de Economía e Innovación Tecnología del Gobierno de Madrid (Madridin hallituksen talousasioiden ja teknologisten innovaatioiden ministeriön alainen hallintoelin)
 Ilma. Sra. Directora General de Consumo (Kuluttaja-asioiden pääosaston pääjohtaja)
 Osoite: C/ Ventura Rodríguez, nº 7 E-28008 Madrid
 Puhelin (34) 915 80 22 00.
- 7. Dirección de Consumo (Gobierno Vasco) – Kuluttaja-asioiden osasto (Baskimaan hallitus)**
 Centro directivo dependiente del Departamento de Industria, Comercio y Turismo del Gobierno Vasco (Baskimaan hallituksen teollisuus-, kauppaa- ja matkailuministeriön alainen hallintoelin)
 Ilmo. Sr. Director de Consumo (Kuluttaja-asioiden osaston johtaja)
 Osoite: San Sebastián, 1 E-01010 Vitoria
 Puhelin (34) 945 01 99 23.
- 8. Asesoría Jurídica (Generalidad de Cataluña) – Oikeudellinen neuvonantajapalvelu (Katalonian hallitus)**
 Designada por el Departamento de Trabajo, Industria, Comercio y Turismo de la generalidad de Cataluña (Katalonian hallituksen työ-, teollisuus-, kauppaa- ja matkailuministeriön nimittämä)
 Asesoría Jurídica (Oikeudellinen neuvonantajapalvelu)
 Departamento de Trabajo, Industria, Comercio y Turismo (Työ-, teollisuus-, kauppaa- ja matkailuministeriö)
 Osoite: Paseo de Gracia, 105 (Torre Muñoz) E-08008 Barcelona
 Puhelin (34) 934 84 93 00.
- 9. Dirección General de Consumo (Junta de Comunidades de Castilla-La Mancha) – Kuluttaja-asioiden pääosasto (Kastilia – La Manchan hallitus)**
 Centro directivo perteneciente a la Consejera de Sanidad de la Junta de Comunidades de Castilla-La Mancha (Kastilia – La Manchan hallituksen terveysministeriöön kuuluva hallintoelin)
 Ilmo. Sr. Director General de Consumo (Kuluttaja-asioiden pääosaston pääjohtaja)
 Osoite: C/ Berna, 1 E-45071 Toledo
 Puhelin (34) 925 28 45 29.
- 10. Dirección General de Consumo (Junta de Andalucía) – Kuluttaja-asioiden pääosasto (Andalusian hallitus)**
 Centro directivo dependiente de la Consejería de Gobernación de la Junta de Andalucía (Andalusian hallituksen sisäministeriön alainen hallintoelin)
 Ilma. Sra. Directora General de Consumo (Kuluttaja-asioiden pääosaston pääjohtaja)
 Osoite: Plana Nueva, 4 E-41071 Sevilla
 Puhelin (34) 955 04 14 78.
- 11. Dirección General de Comercio y Turismo (Gobierno de Navarra) – Kaupan ja matkailun pääosasto (Navarran hallitus)**
 Centro directivo dependiente del Departamento de Industria y Tecnología, Comercio, Turismo y Trabajo del Gobierno de Navarra (Navarran hallituksen teollisuus-, teknologia-, kauppaa-, matkailu- ja työministeriön alainen hallintoelin)
 Ilmo. Sr. Director General de Comercio y Turismo (Kaupan ja matkailun pääosaston pääjohtaja)
 Osoite: Parque Tomás Caballero, 1, 4ª planta E-31005 Pamplona
 Puhelin (34) 948 42 77 30.
- 12. Organización de Consumidores y Usuarios (OCU) – Kuluttaja- ja käyttäjäjärjestö**
 Järjestön tavoitteena on tarjota kuluttajille ja käyttäjille koulutusta, tietoa ja opastusta, edustaa kuluttajia ja käyttäjiä sekä puolustaa heidän etujaan.
 Puheenjohtaja: D. Carlos Sánchez-Reyes de Palacio
 Osoite: Albarracín, 21 E-28037 Madrid
 Puhelin (34) 902 30 01 87.
- 13. Federación Unión Cívica de Consumidores y Amas de Hogar de España (UNAE) – Espanjan kuluttajien ja kotiäitien liitto**
 Tavoitteena on puolustaa tavaroiden kuluttajien ja palveluiden käyttäjien etuja, erityisesti kysymyksissä, jotka liittyvät kotitalouksien kulutukseen ja kotitalouden hallinnosta vastaavien kotiäitien rooliin.
 Puheenjohtaja: Margarita Fernández de Lis
 Osoite: Villanueva, 8 E-28001 Madrid
 Puhelin (34) 915 75 72 19.

14. Asociación para la Defensa de los Impositores de Bancos y Cajas de Ahorro de España (ADICAE) – Espanjan pankkien ja säästökassojen tallettajien etujärjestö

Järjestön tavoitteena on kuluttajien etujen puolustaminen pankkeihin, säästökassoihin, vakuutusyhtiöihin ja muihin rahalaitoksiin nähden sekä lisäksi kuluttajien ja käyttäjien etujen puolustaminen sekä kuluttajien ja käyttäjien neuvonta kaikissa kuluttaja-asioissa.

Puheenjohtaja: Manuel Pardos Vicente
Osoite: Gavín, 12
E-50001 Zaragoza
Puhelin (34) 976 39 00 60.

15. Federación de Usuarios-Consumidores Independientes (FUCI) – Riippumattomien käyttäjien ja kuluttajien liitto

Tavoitteena on tarjota kuluttajille ja käyttäjille koulutusta ja tietoa sekä kehittää ja tukea kuluttajien ja käyttäjien oikeuksia tiedottamalla näistä oikeuksista sekä vaatimalla ja puolustamalla niitä.

Puheenjohtaja: Agustina Laguna Trujillo
Osoite: Joaquín Costa, 61
E-28002 Madrid
Puhelin (34) 915 64 01 18.

16. Confederación de Consumidores y Usuarios – Kuluttaja- ja käyttäjäliitto

Liiton tavoitteena on tukea kuluttajia tarjoamalla koulutusta, tiedotusta ja oikeudellista apua sekä vetoamalla yrityksiin ja/tai viranomaisiin, jotta Espanjan lainsäädännön mukaiset oikeudet toteutuisivat yhteiskunnassa.

Puheenjohtaja: Maria Rodrigues Sánchez
Osoite: Cava Baja, 30
E-28005 Madrid
Puhelin (34) 913 64 02 76, (34) 913 64 05 22.

RUOTSI

Tiedot kansallisista toimenpiteistä Ruotsin velvollisuuksien täyttämiseksi Euroopan unionissa:

Kuluttajien etujen suojaamista tarkoittavista kieltokanteista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/27/EY 4 artiklan 2 kohdan ja 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetaan tiedoksi seuraavaa:

4 artiklan 2 kohta: *Konsumentverket* on kuluttajakysymyksistä vastaava keskushallinnon viranomainen, jonka tehtävänä on suojella kuluttajien etuja.

Konsumentverket ja konsumentombudsman (kuluttaja-asiamies) on oikeutettu nostamaan 2 artiklan mukaisen kanteen.

5 artiklan 2 kohta: Ennalta tapahtuvaa neuvottelua koskevat säännökset tiettyjen ulkomaisten kuluttajaviranomaisten ja kuluttajajärjestöjen kanneoikeudesta annetun lain (2000:1175) 4 §:ssä, ks. liite.

YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

1. Office of Fair Trading (OFT)

Office of Fair Trading -viraston tehtävänä on saada markkinat toimimaan hyvin kuluttajien kannalta. Sen tavoitteet ovat seuraavat: a) auttaa maksimoimaan kuluttajien hyvinvointi pitkällä aikavälillä ja suojella muita heikommassa asemassa olevien kuluttajien etuja tukemalla heitä valitusten ja valitusten keinoin, suojelemalla heitä väärinkäytösten ehkäisyn avulla ja edistämällä tarjonnan kilpailua ja joustavuutta, b) varmistaa, että tavara- ja palvelumarkkinoiden kilpailu toimii hyvin, jotta markkinat toimisivat tehokkaammin ja hyödyttäisivät kuluttajia.

2. The Information Commissioner

Information Commissioner vastaa tietosuojalain (Data Protection Act) ja tiedonsaantioikeutta koskevan lain (Freedom of Information Act) nojalla lukuisista erityistehtävistä. Hän edistää muun muassa hyvien toimintatapojen käyttöä ja kyseisiin lakeihin sisältyvien säännösten noudattamista, mikä tietosuojan osalta kattaa myös sen, että tiedon haltijat noudattavat tietosuojan periaatteita. Information Commissioner myös kannustaa muita tahoja laatimaan toimintäsääntöjä ja valistaa yleisöä kyseisistä laeista.

3. The Civil Aviation Authority

Civil Aviation Authority vastaa vuoden 1982 siviili-ilmailulain (Civil Aviation Act) nojalla lukuisista erityistehtävistä. Niihin kuuluu lentoliikennepalveluiden käyttäjien kohtuullisten etujen edistäminen ja heidän suojelemisensa lentoliikennepalveluiden tarjoajien konkurssien seurauksilta myöntämällä lupia lentojen tarjonnalle.

4. The Gas and Electricity Markets Authority

Gas and Electricity Markets Authority vastaa kaasu- ja sähkömarkkinoiden sääntelystä Isossa-Britanniassa sekä kaasun ja sähkön kuluttajien etujen suojelemisesta.

5. The Director-General of Electricity Supply for Northern Ireland

Director General of Electricity Supply for Northern Ireland vastaa kaasu- ja sähkömarkkinoiden sääntelystä Pohjois-Irlannissa sekä kaasun ja sähkön kuluttajien etujen suojelemisesta.

6. The Director-General of Telecommunications

Director General for Telecommunications on Yhdistyneen kuningaskunnan telealan sääntelyviranomainen, joka on vastuussa muun muassa tarjottujen televiestintälaitteiden ja televiestintäpalveluiden kuluttajien, ostajien ja muiden käyttäjien etujen edistämisestä.

7. The Director-General of Water Services

Director General of Water Services on yksityistetyin vesialan taloudellisesta sääntelystä vastaava viranomaisen Englannissa ja Walesissä. Hänen vastuuseensa kuuluu kuluttajien etujen suojeleminen hinta- ja palvelutasoon liittyvissä kysymyksissä sekä ratkaisujen antaminen tietyissä yritysten ja heidän asiakkaidensa välisissä kiistoissa.

8. The Rail Regulator

Rail Regulator vastaa rautateiden sääntelystä Isossa-Britanniassa. Hänen vastuualueeseensa kuuluu rautatiepalveluiden käyttäjien oikeuksien suojeleminen.

9. Ison-Britannian jokainen Weights and measures authority

Weights and measures authority -viranomaiset ovat osa paikallishallintoa Isossa-Britanniassa. Ne vastaavat tavaroiden ja palveluiden myyntiä ja tarjontaa koskevien lakien ja asetusten täytäntöönpanosta ja valvonnasta sekä tarjoavat neuvontapalveluita kuluttajille ja yrityksille.

10. The Department of Enterprise, Trade and Investment in Northern Ireland (Pohjois-Irlanti)

Department of Enterprise, Trade and Investment in Northern Ireland vastaa tavaroiden ja palveluiden myyntiä ja tarjontaa koskevien lakien ja asetusten täytäntöönpanosta ja valvonnasta Pohjois-Irlannissa sekä antaa neuvontaa kuluttajille ja yrityksille.

LIITE

Laki (2000:1175) tiettyjen ulkomaisten kuluttajaviranomaisten ja kuluttajajärjestöjen kanno-oikeudesta, tehty 7 päivänä joulukuuta 2000

Valtiopäivien päätöksellä⁽¹⁾ säädetään seuraavaa⁽²⁾.

Lain soveltamisala

1 § Tätä lakia sovelletaan tapauksissa, joissa rikotaan kuluttajien etujen suojaamista tarkoittavista kieltokanteista 19 päivänä toukokuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/27/EY liitteessä lueteltujen direktiivien säännöksiä.

Laki koskee kuitenkin ainoastaan sellaisia kuluttajansuojasäännösten rikkomisia, jotka koskevat muussa Euroopan talousalueen jäsenvaltiossa (ETA-valtiossa) kuin Ruotsissa asuvia kuluttajia.

Hyväksytyin elimen kanteen ruotsalaisessa tuomioistuimessa

2 § Muun ETA-valtion kuin Ruotsin viranomaisen tai organisaatio voi nostaa kanteen ruotsalaisessa tuomioistuimessa 1 §:ssä tarkoitetuissa rikkomuksissa, jos kyseinen viranomaisen tai organisaatio on Euroopan unionin laatimassa oikeutettujen yksiköiden erityisluettelossa, joka on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

3 § Kanteessa voidaan vaatia toimenpiteiden toteuttamista jotain tahoja kohtaan siksi, että kyseinen taho laiminlyö jonkin 1 §:ssä tarkoitetun säännöksen noudattamisen. Toimet voivat koskea:

1. markkinoille saattamisesta annetun lain (1995:450) 14–16 §:n, 17 §:n ensimmäisen momentin tai 8–20 §:n mukaista kieltoa tai määräystä tai kuluttajasopimusten ehtoista annetun lain (1994:1512) 3 ja 6 §:n mukaista kieltoa,
2. määräystä maksaa Ruotsin valtiolle radio- ja TV-lain (1996:844) 10 luvun 5 ja 6 §:ssä tarkoitettu erityismaksu, tai
3. uhkasakkoa, joka on määrätty 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa. Laki (2001:401).

4 § Kanne voidaan nostaa ainoastaan, jos:

1. kantaja on yrittänyt neuvottelemalla saada vastapuolen lopettamaan väitetty oikeudenloukkaus, ja
2. oikeudenloukkaus ei ole loppunut kahden viikon kuluessa siitä, kun vastapuoli on saanut neuvottelupyyntönsä.

Toimivaltainen tuomioistuin

5 § Kanne on nostettava

1. markkinatuomioistuimessa (*Marknadsdomstolen*), kun kyse on markkinoille saattamisesta annetussa laissa (1995:450) tarkoitetusta kiellosta ja määräyksestä ja kun kyse on kuluttajasopimusten ehtoista annetun lain (1994:1512) mukaisista kielloista,
2. Tukholman läänioikeudessa, kun kyse on radio- ja TV-laissa (1996:844) tarkoitetusta erityismaksusta,
3. oikeudenkäyntikaaren 10 luvun mukaisessa toimivaltaisessa käräjäoikeudessa tai Tukholman käräjäoikeudessa, kun kyseessä on uhkasakon määrääminen. Laki (2001:401).

⁽¹⁾ Prop 2000/01:34, bet. 2000/01:LU3, rskr. 2000/01:84.

⁽²⁾ Vrt. kuluttajien etujen suojaamista tarkoittavista kieltokanteista annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/27/EY (EYVL L 166, 11.6.1998, s. 51, Celex 31998L0027).

Alkuperänimityksen ja maantieteellisten merkintöjen suojasta annetun asetuksen (ETY) N:o 2081/92 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu rekisteröintihakemuksen julkaiseminen

(2003/C 321/08)

Tämä julkaiseminen sisältää oikeuden vastustaa rekisteröintiä mainitun asetuksen 7 ja 12 d artiklassa tarkoitettulla tavalla. Väitteet hakemusta vastaan on tehtävä jäsenvaltion, WTO:n jäsenvaltion tai 12 artiklan 3 kohdan mukaista menettelyä noudattaen hyväksytyin kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen välityksellä kuuden kuukauden kuluessa julkaisemisesta. Julkaiseminen perustellaan seuraavilla tekijöillä ja erityisesti 4 kohdan 6 alakohdalla, joiden mukaan hakemus katsotaan perustelluksi asetuksessa (ETY) N:o 2081/92 tarkoitettulla tavalla.

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 2081/92

REKISTERÖINTIHAKEMUS: 5 ARTIKLA

SAN (x) SMM ()

Asiakirjan kansallinen numero: 4/2001

1. *Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen*

Nimi: Ministero delle Politiche agricole e forestali

Osoite: Via XX Settembre, 20 — I-00187 Roma

Puhelin (39-06) 481 99 68

Faksi (39-06) 42 01 31 26

Sähköposti: qualita@politicheagricole.it

2. *Hakijaryhmittymä*

Nimi: Comitato Promotore richiesta riconoscimento Miele della Lunigiana DOP

Osoite: c/o Comunità Montana della Lunigiana, P.zza della Libertà — I-54013 Fivizzano (MS)

Kokoonpano: tuottaja/jalostaja (x) muu ()

3. *Tuotelaji: muut eläinperäiset tuotteet – (Hunaja) luokka 1.4.*

4. *Eritelmä*

(tiivistelmä 4 artiklan 2 kohdan edellytyksistä)

4.1 *N i m i*: ”Miele della Lunigiana”

4.2 *K u v a u s*: Hunaja, jota on kahta seuraavaa tyyppiä:

akaasihunaja, joka on valmistettu *Robinia pseudoacacia* L:n kukinnasta

kastanjahunaja, joka on valmistettu *Castanea sativa* M:n kukinnasta.

”Miele della Lunigiana” -akaasihunajalla on seuraavat ominaisuudet:

— Aistinvaraiset ominaisuudet: Säilyy pitkään juoksevana ja kirkkaana. Viimeisen myyntipäivämäärän lähestyessä hunajaan voi kuitenkin muodostua kiteitä, mutta se on koostumukseltaan edelleen sakeaa sisältämänsä veden vuoksi. Hunajan väri on hyvin vaalea, miltei väritön oljenkeltainen, tuoksu on kevyt, ei kovin voimakas, hedelmäinen, sokerinen, muistuttaa kukkien tuoksua. Maku puolestaan on selvästi makea, ja siinä tuntuu lievä happamuus, mutta kitkeruus puuttuu. Aromi on hyvin hieno ja tyyppillisesti vaniljainen, ei kovin voimakas, eikä jälkimakua tunnu.

- Kemiallis-fyysiset ja mikroskooppiset ominaisuudet: hunaja sisältää vettä enintään 18 prosenttia, ja hydroksimetyylifurfuraalin määrä on korkeintaan 10 mg/kg purkitushetkellä.
- Mehiläisten tuottamaan siitepölyyn liittyvät ominaisuudet: hunajan rakenteelle on ominaista, että se sisältää yleensä niukanlaisesti siitepölyä (akaasian siitepölyrakeita alle 20 000/10 g hunajaa).

"Miele della Lunigiana" -kastanjahunajalla on seuraavat ominaisuudet:

- Aistinvaraiset ominaisuudet: Hunaja säilyy pitkään juoksevana, mutta viimeisen myyntipäivän lähestyessä se voi kiteytyä osittain ja epäsäännöllisesti. Väri on tumma ja sävyltään usein punertava, tuoksu on melko voimakas ja terävä. Maku on voimakas ja melko karvas.
- Kemiallis-fyysiset ja mikroskooppiset ominaisuudet: hunaja sisältää vettä enintään 18 prosenttia, ja hydroksimetyylifurfuraalin määrä on korkeintaan 10 mg/kg purkitushetkellä.
- Mehiläisten tuottamaan siitepölyyn liittyvät ominaisuudet: hunajan rakenteelle on tyypillistä, että se sisältää runsaasti siitepölyä (kastanjan siitepölyrakeita yli 100 000/10 g hunajaa).

4.3 Maantieteellinen alue: "Miele della Lunigiana" -akaasia- ja kastanjahunajan tuotanto-, jalostus-, kehittä- ja pakkausalue on Toscanan alueella sijaitsevassa Massa Carraran maakunnassa, Lunigianan vuoristoyhteisössä (Comunità Montana della Lunigiana), ja se on suuruudeltaan noin 97 000 hehtaaria.

4.4 Alkuperätodisteet: Toscanassa sijaitseva Lunigiana on luontonsa ja historiansa kannalta merkittävä alue, joka sijaitsee Magra-joen laaksossa ja ulottuu aina joen ja Varan vuoripuron yhtymäkohtaan saakka. Alueen nimi juontuu todennäköisesti noin 177 eKr. perustetusta Lunin siirtokunnasta. Magran laakson läpi kulkivat suuret kulkuväylät Italian niemimaan alueen, Po-joen laakson ja Alppien toisella puolen sijaitsevien kylien välillä. Roomalainen "konsulintie", joka vei Pisasta Luniin ja Genovaan ja aina Arlesiin asti, kulki alueella, jossa oli nähtävissä esihistoriallisia jälkiä. Ensimmäiset varmat todisteet siitä, että Lunigianassa on harjoitettu mehiläisten kasvatusta, ovat nähtävissä vuonna 1508 laaditussa nk. yleisarviossa, jossa kyseisen tuotantotoiminnan katsottiin olevan tulonlähde, josta oli kannettava veroa kutakin omistettua mehiläispesää kohden. Kyseisenä vuonna laskettuja mehiläispesäiä oli 331, ja ne olivat pääosin varakkaiden perheiden omistuksessa. Suurin osa perheistä omisti useamman kuin yhden mehiläispesän, ja niistä saatuja tuotteita käytettiin eri tarkoituksiin: hunajaa käytettiin makeutusaineena, leivonnaisten raaka-aineena sekä lääkkeenä, kun taas mehiläisvahasta valmistettiin kynttilöitä. Mehiläisten kasvatuksella oli suuri merkitys, mikä voidaan päätellä eri yhteisöjen asetuksista ja yhteiskäyttölaeista, joissa mehiläisparvien kokoamista, pölkkypesien sijoittamista alueelle ja muita mehiläistarhojen hoitotoimenpiteitä säänneltiin erittäin tarkoin.

700-luvulta peräisin olevista oikeusasiakirjoista käy ilmi, että oikeudessa on selvitelty mehiläispesien varkauksiin liittyviä kiistoja.

Hunajantuottajat ilmoittautuvat hunajantuottajille tarkoitettuun erityisluetteloon, jonka laatimisesta ja päivittämisestä vastaa erityinen valvontaelin, ja he ilmoittavat vuosittain mehiläispesien sekä tuotetun hunajan määrän. Hunaja pakataan samalla määritellyllä alueella asianmukaisilla laitteilla, jotka on kirjattu niitä koskevaan luetteloon. Valvontaelin toteaa, että tuotantoeritelmässä edellytetyt tekniset rekisteröintivaatimukset täyttyvät ja että kaikki tuotantoketjuun kuuluvat toimijat täyttävät velvollisuutensa tuotteen jäljitettävyyden varmistamiseksi.

4.5 Viljelymenetelmä / Valmistusmenetelmä: Valmistukseen käytettävät mehiläispesät voivat olla "pysyviä", mikä tarkoittaa, että ne pysyvät koko vuoden ajan samassa paikassa, tai "kieräviä", mutta niitä siirretään kuitenkin vain määritellyn alueen sisällä koko niiden kasvien kukinta-ajan, josta hunajaa valmistetaan. Joka tapauksessa, kun keruu alkaa, käytettävien hunajaosastojen on oltava täysin tyhjä. Valmistukseen käytettäviä mehiläispesäiä hoidetaan seuraavin menetelmin:

- yhdyskunnat on säilytettävä järjestelmällisissä mehiläispesissä, toisin sanoen pesissä, joissa kenno on liikkuva ja jotka kasvavat pystysuoraan,
- mehiläispesiiin on sovellettava ennalta suojaavia menetelmiä ja hoitotoimia, jotka ovat välttämättömiä sairauksien torjumiseksi,
- mahdollisen keinotekoisien ravinnon antaminen on lopetettava ennen hunajaosastojen asettamista paikoilleen, ja ruokinnassa on joka tapauksessa käytettävä ainoastaan sokeria ja vettä,
- kennokakkujen on oltava tyhjä ja puhtaat, kun ne laitetaan mehiläispesään, eikä niissä ole saanut aiemmin olla munia, toukkia tai koteloita; kun hunajaosastot laitetaan paikoilleen, on käytettävä kuningattaren eristävää välinettä tai muuta sopivaa välinettä, jotta se ei laskisi muniaan hunajaosastoon,
- hunajaosastot poistetaan sen jälkeen, kun mehiläiset on ajettu niiden luota pois, mikä tapahtuu tuotteen laadun säilyttävällä menetelmällä (esim. mehiläispakoa tai puhallinta käyttämällä); karkoteaineiden käyttö on kielletty.

Hunaja kerätään ja työstetään seuraavanlaisin menetelmin:

- hunajan keräämiseen, työstämiseen ja säilöntään tarkoitettujen tilojen pitää sijaita tuotantoalueella,
- kaikkien hunajan keräämiseen, säilöntään ja työstämiseen tarkoitettujen välineiden on oltava valmistettuja elintarvikekäyttöön soveltuvista aineista,
- kerääminen on suoritettava hunajalingolla; hunajan sisältämät ainesosat on suodatettava läpäisevällä suodattimella, minkä jälkeen hunaja laitetaan saostusastioihin,
- mikäli hunaja pitää teknisistä syistä (siirtoa, purkitusta varten jne.) lämmittää, lämpökäsittely saa kestää vain sen ajan, joka on kyseisten toimien kannalta tarpeen, eikä tuotteen lämpötila saa missään vaiheessa ylittää 40:tä astetta.

Tuote on pakattava eritelmän 3 artiklassa tarkoitetulla alueella. Rajatulla maantieteellisellä alueella toteutettava pakkaaminen muodostaa muiden tuotantoprosessin vaiheiden kanssa perinteisen käytännön kyseisellä alueella, ja se on perusteltua

- a) tuotteen laadun suojelemiseksi, sillä rajatulla alueella toteutetun pakkaamisen myötä voidaan välttää riskit kemiallis-fyysisten ja aistinvaraisten ominaisuuksien muuttumisesta, joka voisi aiheutua toiselle alueelle kuljettamisesta väistämättä seuraavien fyysisten ja ympäristöön liittyvien muutosten ja vaihteluiden vuoksi;
- b) tuotteen valvonnan ja jäljitettävyyden takaamiseksi varmistamalla tuotantoeritelmän 7 artiklassa määrätyn (asetuksen (EY) N:o 2081/92 10 artiklassa tarkoitetun), hyväksytyin elimen harjoittaman valvontatoiminnan tehokkuus kaikissa tuotantoprosessin vaiheissa.

4.6 **Yhteys maantieteelliseen alkuperään:** Tuotantoalue on tyypillisesti vuoristoinen, pohjoisessa ja idässä Toscanan ja Emilia-Romagnan Apenniinien harjanne erottaa sen Padanian alueesta, kun taas etelässä kalkkipitoiset Apuaaniset Alpit ja lännessä Ligurian Apenniinien reunat erottavat Lunigianan muista ympäröivistä laaksoista. Alueen keskiosassa vuorten välissä on laaja allas, johon virtausten vedet kasautuvat. Magra on alueen joista suurin ja se, jossa alueen kaikki virrat yhtyvät. Koska Lunigiana sijaitsee lähellä merta ja koska vuoristomaisema on monimuotoinen, alueella esiintyy suuria mikroilmastollisia vaihteluita: alueen matalimmissa osissa tuntuvat lämpötilainversioiden vaikutukset, ja öisin esiintyy sumua, joka jatkuu pitkälle aamuun asti, kun taas ylänkökaistaleella ilmasto on leudompi.

Maaperään ja vuoristoon liittyvien ominaisuuksiensa vuoksi Lunigianan maata on aina hyödynnetty niukanlaisesti, minkä lisäksi teollisuustoiminta on ollut vähäistä. Näiden tekijöiden ansiosta tämä ympäristö, jossa kasvaa runsaasti metsäkasvillisuutta, on säilynyt eheänä. Tällä hetkellä Lunigianan metsien pinta-ala on noin 65 000 hehtaaria, ja ne kattavat 67 prosenttia alueen maaperästä. Eniten alueella kasvaa akaasiaa (valeakaasia) ja kastanjaa (jalokastanja). Akaasia, jota käytetään pengerten vahvistamiseen, on alkanut kasvaa luonnonvaraisena ja laajalti hylätyillä alueilla. Lyhyen mutta hyvin intensiivisen huhtikuun ja toukokuun väliseen aikaan osuvan kukinnan aikana mehiläiset jalostavat niiden medestä suuria määriä hunajaa.

Kastanja, jota on viljelty aina Rooman valtakunnan ajoista, on ollut merkittävä tulonlähde Lunigianan maanviljelijäperheille, ja sitä on voitu hyödyntää sekä ravinnoksi että muihin tarkoituksiin (hiiltä, puutavaraa ja parkkihappoa varten). Kastanja houkuttelee mehiläisiä luokseen kukintansa aikana, joka osuu kesä- ja heinäkuuhun. Näiden kahden puulajin runsauden ansiosta mehiläishoitajat ovat suuntautuneet tuottamaan näitä kahta hunajatyyppeä.

Ympäristö soveltuu perinteisesti hyvin mehiläishoitoon, koska maaperää ei ole muokattu kovin paljon, ja kyseinen toiminta onkin levinnyt laajasti koko alueelle. Koska akaasiaa ja kastanjaa esiintyy tällä alueella runsaasti ja koska ne kukkivat otollisesti perättäisinä kuukausina, alueella tuotetaan erityisen puhdasta hunajaa.

Useat historialliset lähteet todistavat, että Lunigianassa on aina harjoitettu mehiläishoitoa ja alueella on tällä alalla hyvä maine. Eräissä Napoleonin aikaisessa asiakirjassa kerrotaan mehiläispesien määrästä sekä hunajan valmistuksesta ja myynnistä useille kauppiaille. Samassa asiakirjassa kerrotaan paikallisia markkinoita palvelleesta vahanvalmistamosta. Hunajan ja mehiläisperäisten tuotteiden valmistusperinteet ovat säilyneet ennallaan halki vuosisatojen, ja se seikka, että vuonna 1873 perustettiin mehiläishoitoyhdistys, jonka tärkeimpänä tavoitteena oli tehdä mehiläisten kasvatuksen tarkoituksenmukaiset tekniikat tunnetuksi, on selkeä osoitus siitä, että kyseinen toiminta on juurtunut kiinteästi Lunigianan alueelle.

4.7 Valvontaelin

Nimi: BIOAGRICOOP srl

Osoite: Via Fucini, 10 — I-40033 Casalecchio di Reno (BO)

4.8 Merkinnot: Tuote on pakattava määritellyllä alueella. Sallittuja pakkauksia ovat ainoastaan lasipurkit, joissa on kierrettävä suljin, ja niiden koot vaihtelevat niin, että ne voivat sisältää 30-1 000 grammaa hunajaa. Pakatun tuotteen kuvaukseen ja esittelyyn liittyvät tiedot ovat voimassa olevan lainsäädännön mukaiset. Lain määäämien tietojen lisäksi etiketissä on oltava seuraavat tiedot:

— "Miele della Lunigiana di Acacia o di Castagno",

— DOP – Denominazione di origine protetta,

— komission asetuksen (ETY) N:o 1726/98 mukaisesti DOP:n logo: kyseinen logo voidaan laittaa etikettiin tai pakkaukseen kiinnitettävään sinettiin;

— direktiivin 2000/13/EY 3 ja 9 artiklan mukaisesti vähimmäissäilyvyyspäivämäärä on ilmoitettava sanoilla "parasta ennen", ja kohtaan on kirjoitettava kuukausi ja vuosi; säilyvyyspäivämääräksi ei saa kuitenkaan missään tapauksessa ilmoittaa yli kahta vuotta pakkaamispäivämäärästä.

4.9 Kansalliset vaatimukset: —

EY-asiakirjan numero: IT/00195/2001.05.01.

Täydellisen asiakirjan vastaanottopäivä: 20. lokakuuta 2003.

Alkuperänimityksen ja maantieteellisten merkintöjen suojasta annetun asetuksen (ETY) N:o 2081/92 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu rekisteröintihakemuksen julkaiseminen

(2003/C 321/09)

Tämä julkaiseminen sisältää oikeuden vastustaa rekisteröintiä mainitun asetuksen 7 ja 12 d artiklassa tarkoitettulla tavalla. Väitteet hakemusta vastaan on tehtävä jäsenvaltion, WTO:n jäsenvaltion tai 12 artiklan 3 kohdan mukaista menettelyä noudattaen hyväksytyin kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen välityksellä kuuden kuukauden kuluessa julkaisemisesta. Julkaiseminen perustellaan seuraavilla tekijöillä ja erityisesti 4 kohdan 6 alakohdalla, joiden mukaan hakemus katsotaan perustelluksi asetuksessa (ETY) N:o 2081/92 tarkoitettulla tavalla.

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 2081/92

REKISTERÖINTIHAKEMUS: 5 ARTIKLA

SAN () SMM (x)

Asiakirjan kansallinen numero: EL-09/01-51. *Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen*

Nimi: ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΓΕΩΡΓΙΑΣ (Maatalousministeriö)
Δ/ΝΣΗ ΠΑΠ ΔΕΝΔΡΟΚΗΠΕΥΤΙΚΗΣ (Puu- ja puutarhaviljelyosasto)

Puhelin (30-1) 02 12 41 78

Faksi (30-1) 05 24 80 13.

2. *Hakijaryhmittymä*

Nimi: Επιχείρηση Ανάπτυξης Πρωτογενούς Τομέα Δήμου Μελιτείων

Osoite: Μοραίτικα Κέρκυρας, GR-49084 Κέρκυρα

Kokoonpano: tuottaja/jalostaja (x) muu ().

3. *Tuotelaji: Luokka 1.5 – Rasvat.*4. *Eritelmä*

(tiivistelmä 4 artiklan 2 kohdan edellytyksistä)

4.1 *N i m i*: "ΑΓΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ" (Agios Mathaios Kerkyras)

4.2 *K u v a u s*: Oliivipuu kuuluu Oleaceae-heimon sukuun Olea. Viljelty oliivipuu kuuluu lajiin Olea europea sativa, joka käsittää useita jalostettuja kasvullisesti (pistokkaista tai varttamalla) lisättäviä lajikkeita. Oliivipuu on ainavihanta puu, joka viihtyy mainiosti kuivan ja lämpimän ilmaston alueilla. Se on yksi niistä harvoista puista, jotka kykenevät tuottamaan hedelmää jopa kivisessä ja ravinteettomassa maassa. Se kasvaa korkeimmillaan 15–20-metriseksi. Tärkeimpiä siitä saatavia tuotteita ovat oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitettut oliivit.

Lajike, jota käytetään neitsytoliiviöljyn ΑΓΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ tuotantoon, on koroneiki. Öljyn väri vaihtelee vihreästä vihränkeltaiseen kypsyyssasteesta riippuen, ja öljy on erittäin kirkasta. Tuoksu on hedelmäinen ja erityisen voimakas tuoreessa öljyssä, ja maku on hapanimelä. Kemiaalisesti öljyn happamuus on vähäistä, ja peroksidien ja K270-, K232- ja Delta K -pitoisuudet ovat alhaiset. Öljy luokitellaan neitsytoliiviöljyksi.

Oliiviöljy tuotetaan oliivipuun hedelmästä puristamalla. Se on ensiarvoisen tärkeä elintarvike ja yksi perusaineosista Välimeren alueen ruokavaliossa, joka on tuoreissa tutkimuksissa todettu erääksi maailman terveellisimmistä.

4.3 **Maantieteellinen alue:** SMM-rekisteröintihakemuksen kohteena olevan neitsytoliiviöljyn raaka-aineena käytettävän koroneiki-lajikkeen viljelyaluetta on Korfun saarella sijaitsevaan Melitieonin kuntaan kuuluva Agios Mathaios. Rajatulla alueella kasvaa 25 000 koroneiki-lajikkeeseen kuuluvaa oliivipuuta, mikä vastaa noin 12,7 prosenttia kaikista oliivitarhoista.

4.4 **Alkuperätodisteet:** Oliivinviljely tunnetaan Kreikassa antiikin ajoista lähtien, mistä on todisteena runsaasti historiallisia lähdeviittauksia ja arkeologisia löytöjä. Niinpä Faistoksen kaivauksissa löydettyjen siementen seasta tunnistettiin keskimmaiselta minolaiselta kaudelta (2000–1800 eKr.) peräisin olevia oliivipuun siemeniä. Antiikin ajoista meidän päiviimme oliivipuun on säilyttänyt pyhän asemansa kreikkalaisessa maisemassa, ja se liittyy erottamattomasti maan kulttuuriin ja ruokavalioon. Sen historia alkaa Välimeren ja Vähän-Aasian rannikolta. Kreikassa tämän pyhänä pidetyn puun tarina juontaa juurensa antiikin aikoihin. Oliivipuun liittyi läheisesti muinaisten kreikkalaisten ravitsemukseen, uskuntoon ja taiteeseen. Sen oksaa käytettiin rauhan, viisauden ja voiton symbolina. Olympian kisojen voittajat palkittiin villin oliivipuun (kotos) lehvällä ja Attikan suojelija Pallas Athene antoi ihmisille lahjaksi oliivipuun, joka oli monin tavoin hyödyllinen.

Homeros viittaa lauluissaan Skherian saaren (Korfu) oliivinviljelyyn. Se ei kuitenkaan ollut vielä erityisen merkittävää, koska saarella harjoitettiin ensisijaisesti viiniviljelyä. Tilanne säilyi koko lailla muuttumattomana 1500-luvulle asti. Kun Korfu 1600-luvun alussa oli Venetsian hallinnassa, saaren maanomistajat saatiin määräyksillä ja niihin liittyvillä eräänlaisilla palkkioilla luopumaan viiniviljelystä ja siirtymään järjestelmälliseen oliivinviljelyyn. Toimenpiteet osoittautuivat niin suosituiksi, että tuon aikakauden matkailijat kertoivat saaren olevan yhtä suunnatonta oliivitarhaa.

Siitä alkaen oliivinviljely on ollut Korfun ja erityisesti Agios Mathaioksen maaseutuväestön pääelinkeino. Perinteinen, pitkään oliivinviljelyperinteeseen perustuva viljelykäytäntö yhdessä alueen erityisten maaperä- ja ilmasto-olosuhteiden kanssa myötävaikuttaa laadultaan erinomaisen oliiviöljyn tuotantoon, kuten D. Sarakomenos, eräs Kreikan agrologian uranuurtajista, aikanaan totesi. Hänen mukaansa alueen oliiviöljy – asianmukaisesti käsiteltynä eri tuotantovaiheissa – saavuttaisi johtavan aseman elintarvikeöljyjen joukossa.

4.5 **Viljelymenetelmä / Valmistusmenetelmä:** Oliivisadon korjuu alkaa marraskuun puolivälin tienoilla sitä mukaa kun hedelmät kypsyvät. Kepein varustautuneet sadonkorjaajat työskentelevät joko puiden juurelta tai tikapuilta käsin lyöden varovasti hedelmää kantavia oksia, vahingoittamatta niitä taudinaiheuttajien leviämisen estämiseksi. Irronneet oliivit putoavat puiden alle pingotuihin verkkoihin.

Kun lehdet on irrotettu, oliivit laitetaan 50 kilogramman säkkeihin tai muovisiin laatikoihin. Sen jälkeen ne kuljetetaan rajatulla maantieteellisellä alueella sijaitseviin puristamoihin, joissa alueella tuotetut oliivit käsitellään välittömästi.

Vieraiden ainesosien poistamisen jälkeen oliivit pestään ja murskataan. Sitten massaa sekoitetaan 30 minuutin ajan enintään 30 celsiusasteen lämpötilassa, minkä jälkeen tapahtuu oliiviöljyn erottaminen joko linkoamalla tai perinteisesti puristamalla.

Massan ja oliiviöljyn kanssa kosketuksiin joutuvat laitteet on valmistettu ruostumattomasta teräksestä. Oliiviöljy varastoidaan kaupan pitämiseen saakka ruostumattomasta materiaalista tehdyissä kannellisissa säiliöissä.

4.6 **Yhteys maantieteelliseen alkuperään:** Koroneiki on yksi Kreikan parhaista oliivipuulajikkeista, ja sitä käytetään yksinomaan ekstra-laadun oliiviöljyn tuotantoon. Kyseisen oliiviöljyn erityisominaisuudet johtuvat alueelle tyypillisistä maaperä- ja ilmasto-olosuhteista. Tämä maantieteellinen alue on pohjoisin niistä Kreikan alueista, joilla Koroneiki-lajiketta viljellään. Alueen ilmasto on lauhkea, kuten kaikkialla Kreikassa, mutta sademäärät siellä ovat maan korkeimpia. Ilmasto-olosuhteet ja rinteillä keskimääräisen viljavassa maassa tapahtuva viljely vaikuttavat tuotteen poikkeuksellisen korkeaan laatuun.

4.7 Valvontaelin:

Nimi: Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Κερκύρας Διεύθυνση Γεωργίας

Osoite: Σαμάρα 13, GR-49100 Κέρκυρα.

4.8 Merkintä: Tuotteen pakkauksissa on ehdottomasti oltava merkintä ΠΑΡΘΕΝΟ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟ "ΑΓΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ" Π.Γ.Ε. (ΑΓΙΟΣ ΜΑΤΗΑΙΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ SMM-neitsytoliiviöljy) sekä presidentin asetuksen nro 61/93 4 artiklan 8 kohdassa säädetty maininnat.

4.9 Kansalliset vaatimukset: Sovelletaan presidentin asetuksen nro 61/93 yleisiä säännöksiä menettelyistä SAN- ja SMM-tuotteiden aseman myöntämiseksi.

EY N:o: EL/00214/01.11.15.

Täydellisen asiakirjan vastaanottopäivä: 21. lokakuuta 2003.

Alkuperänimityksen ja maantieteellisten merkintöjen suojasta annetun asetuksen (ETY) N:o 2081/92 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu rekisteröintihakemuksen julkaiseminen

(2003/C 321/10)

Tämä julkaiseminen sisältää oikeuden vastustaa rekisteröintiä mainitun asetuksen 7 ja 12 d artiklassa tarkoitettulla tavalla. Väitteet hakemusta vastaan on tehtävä jäsenvaltion, WTO:n jäsenvaltion tai 12 artiklan 3 kohdan mukaista menettelyä noudattaen hyväksytyin kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen välityksellä kuuden kuukauden kuluessa julkaisemisesta. Julkaiseminen perustellaan seuraavilla tekijöillä ja erityisesti 4 kohdan 6 alakohdalla, joiden mukaan hakemus katsotaan perustelluksi asetuksessa (ETY) N:o 2081/92 tarkoitettulla tavalla.

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 2081/92

REKISTERÖINTIHAKEMUS: 5 ARTIKLA

SAN (x) SMM ()

Asiakirjan kansallinen numero: 8/2001

1. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen

Nimi: Ministero delle Politiche agricole e forestali

Osoite: Via XX Settembre, 20 – I-00187 Roma

Puhelin (39-06) 481 99 68

Faksi (39-06) 42 01 31 26

Sähköposti: qualita@politicheagricole.it

2. Hakijaryhmittymä

Nimi: Associazione Produttori Olivicoli delle Province di Lucca e Massa Carrara ASSOPROL – Lucca-Massa Carrara

Osoite: Via delle Tagliate, 370 – I-55100 Lucca

Kokoonpano: tuottaja/jalostaja (x) muu ()

3. *Tuotelaji*: Luokka 1.5 – Rasvat – ekstra-neitsytoliiviöljy

4. *Tavaraerittely*

(tiivistelmä 4 artiklan 2 kohdan edellytyksistä)

4.1 *N i m i*: ”Lucca”

4.2 *K u v a u s*: Ekstra-neitsytoliiviöljy, jolla on seuraavat ominaisuudet:

- väri: keltainen, enemmän tai vähemmän vihreään vivahtava;
- tuoksu: hedelmäinen, kevyt tai keskivahva oliivin tuoksu;
- maku: pehmeä, tuntuu jossakin määrin polttavalta tai karvaalta riippuen oliivin maun voimakkuudesta;
- paneelitestit: > 7;
- oleiinihapon paino-osuutena ilmaistu kokonaishappopitoisuus enintään 0,5 grammaa 100 grammaa öljyä;
- peroksidiluku: enintään 12 Meq O₂/kg;
- oleiinihappo > 72 %;
- linolihappo 5–9 %;
- linoleenihappo < 0,9 %;
- tokoferolin kokonaispitoisuus vähintään 90 mg/litra;
- polifenolin kokonaispitoisuus vähintään 100 mg/litra.

4.3 *Maantieteellinen alue*: Lucca-ekstra-neitsytoliiviöljyyn käytettävien oliivien tuotanto ja jalostus tapahtuvat maantieteellisellä alueella, joka käsittää seuraavat kunnat Toscanassa: Capannori, Lucca, Montecarlo, Altopascio, Porcari ja Villa Basilica Piana di Luccan alueella, Camaiore, Massarosa, Viareggio, Forte dei Marmi, Pietrasanta, Serravezza ja Stazzema Versilian alueella sekä Bagni di Lucca, Borgo Mozzano, Pescaglia, Barga, Coreglia Antelminelli ja Minucciano Media Vallen ja Garfagnanan alueella. Alueen rajat on esitetty tuotantoeritelmässä.

4.4 *Alkuperätodisteet*: Luccan alueen maatalouden kehittyminen on sekä tuotannollisesti että kaupallisesti sidoksissa oliivinviljelyyn. Yhteys on helppo ymmärtää, kun todetaan, että jo vuonna 787 hyvän oliivitarhan monipuoliseen viljelyyn soveltuvilla tiluksillaan omistava henkilö tyytyi pelkkään oliivisatoon maanvuokran vastikkeena ja antoi vuokraviljelijän pitää itsellään kaikki muut viljelymaan antimet.

Luccan provinssissa oli jo antiikin aikoina runsaasti oliivitarhoja, minkä vahvistaa myös alueen paikannimistö. Sellaiset paikkakuntien nimet kuin Pieve a Elicin rinteillä sijaitseva *Ulettori*, Camaioren lähistöllä sijaitseva *Ulivella*, Arlianon lähistöllä sijaitseva *Oliveto* ja Varnon lähellä sijaitseva *Olivetecci* viittaavat selvästi oliiviin.

Oliivinviljelyn merkitys sekä ravitsemuksellisesti että tuotannollisesti kasvoi 1300- ja 1400-luvuilla, jolloin kaikkialla Toscanassa tunnustettiin tarve lisätä ja suojella kyseisen lajin viljelyä.

Alettiin laatia tarkkoja sääntöjä menetelmistä, joiden avulla voitiin vaikuttaa laatuun ja tunnistaa yleisimmin viljeltyjä lajikkeita. Luccan provinssissa esiintyi eräitä lajikkeita, joita viljellään vielä tänäänkin. Ajan myötä öljystä tuli alan toimijoiden osaamisen ja sinnikkyuden ansiosta merkittävä kauppatavara.

Luccasta kotoisin oleva historioitsija Cesare Sardi kertoo, kuinka provinssista kehittyi merkittävä oliiviöljyn tuotannon ja kaupan keskus. Siellä laadittiin myös kaupan pitämistä koskevat säännöt, joissa kiellettiin tuotteen myynti alueen ulkopuolella ilman asianmukaista lupaa ja vilpillinen varastointi hintojen nousun toivossa.

Tuotanto, jalostus ja pullotus tapahtuvat rajatulla maantieteellisellä alueella. Syynä siihen, että myös pullotus tehdään samalla alueella, on tarve säilyttää Luccan oliiviöljyn erityisominaisuudet ja laatu varmistamalla, että ulkopuolisen elimen harjoittama valvonta tapahtuu asianomaisten tuottajien läsnäollessa. Tuottajien kannalta suojatulla alkuperänimityksellä on ratkaiseva merkitys, ja se tarjoaa heille asetuksen tavoitteiden ja periaatteiden mukaisesti tilaisuuden tulotason parantamiseen. Lisäksi tällaista toimintaa on perinteisesti harjoitettu kyseisellä rajatulla maantieteellisellä alueella.

Tuotteen jäljitettävyyden varmistamiseksi tuottajien, jotka aikovat saattaa myyntiin tällaisella nimityksellä varustettua ekstra-neitsytoliiviöljyä, on merkittävä oliivitarhansa, jalostuslaitoksensa ja pullottamonsa valvontaelimen asianmukaisesti ylläpitämään ja päivittämään rekisteriin.

4.5 Viljelymenetelmä / Valmistusmenetelmä :

Luccan ekstra-neitsytoliiviöljy saadaan alueen oliivitarhoissa viljeltyistä lajikkeista: Frantoio, Frantoiano tai Frantoiana 90 prosenttiin, Leccino 30 prosenttiin ja muut vähempimerkitykselliset lajikkeet 15 prosenttiin saakka.

Seuraavia viljelymenetelmiä on noudatettava:

- leikkaaminen vähintään kahden vuoden välein;
- kivennäis- ja eloperäisten lannoitteiden käyttö;
- maan nurmettaminen, ainoastaan pintamuokkaus on sallittua;
- kemiallinen rikkakasvien torjunta sallitaan ainoastaan, jos se tapahtuu ilman koneita;
- kasvinsuojelu ja erityisesti *Bactrocera Oleae* -kasvintuhoojan torjunta ryhmittymän alueellisten säännösten mukaisesti toteuttamien torjuntaohjelmien puitteissa.

Oliivit poimitaan suoraan puusta joko käsin tai koneellisesti. Sadonkorjuun on tapahduttava vuosittain 31. joulukuuta mennessä.

Extra-neitsytoliiviöljyn tuotantoon tarkoitettujen oliivien hehtaarikohtainen enimmäistuotos saa olla enintään 7 000 kilogrammaa erikoistuneilla tiloilla; sekaviljelyä harjoittavilla tiloilla keskimääräinen tuotos oliivipuuta kohti ei saa ylittää 20 kilogrammaa.

Öljyn saanto saa olla enintään 19 prosenttia.

Oliivit on kuljetettava asianmukaisesti tavalla, jolla varmistetaan niiden moitteeton säilyminen. Oliivisato on varastoitava enintään kahden päivän kuluessa niiden korjaamisesta tapahtuvaan jauhamiseen asti viileissä tiloissa säilytettäviin kestäviin ja ilmastoituihin astioihin.

Oliivit on puristettava kahden päivän kuluessa niiden korjaamisesta.

Oliiviöljyn valmistuksessa on noudatettava sekoittamisaikaa ja -lämpötilaa koskevia vaatimuksia: sekoittaminen saa kestää enintään 50 minuuttia 28 celsiusasteen lämpötilassa. Jos oliivit ovat erittäin kuivia, liuottamiseen voidaan käyttää vettä, jonka lämpötila saa olla enintään 20 celsiusastetta.

- 4.6 **Yhteys maantieteelliseen alkuperään:** Rajattu maantieteellinen alue on maaperänsä, ilmastonsa ja rakenteidensa suhteen varsin yhdenmukainen. Maa on vähäravinteista, ja maasto on kaltevaa, paikoin jyrkkäpengermäistä ja – toisin kuin missään muualla Toscanassa – ikään kuin nojautuu Apenniinien ja Apuaanisten Alppien vuoristoisiin rinteisiin. Varhaistertiaarikaudella muodostuneen maaperän geologinen rakenne on vaihteleva, ja se sisältää erilaisia huomattavia kalkkikiviesiintymiä (galestro, albarese).

Säätelijöiden ja ilmaston erityispiirteiden osalta on mainittava, että tasainen sademäärä on ihanteellinen ja edistää kyseisen alueen oliivipuiden tervettä kasvua ja kehittymistä. Kun maaston rakenne ja vaikeakulkuisuus estävät keinokastelujärjestelmien käyttämisen, suotuisa sademäärä (keskiarvo vaihtelee vähintään 1 058 millimetrin ja enintään 2 008 millimetrin välillä) mahdollistaa oliivinviljelyn jatkumisen ja paikallisen tuotannon omaleimaisuuden.

Perinteisesti oliivipuun ja oliiviöljyn merkitys Luccan alueelle ei ole ollut pelkästään taloudellinen, vaan ne ovat myös osa paikallista elämäntapaa ja sosiaalista kulttuuria. Alueen yhteiskunta- ja kulttuurielämän yhteys oliivinviljelyyn käy ilmi useista historiallisista lähteistä. Siitä ovat todisteena monet säännöt, joiden mukaisesti oliiviöljyn tuotantoa ja kauppaa säänneltiin jo 1000–1200-luvuilla.

Laadun ja tuotannon suhdetta ja Luccan oliiviöljyn alkuperän valvontaa koskevista asiakirjoista kannattaa mainita hyvänä esimerkkinä asiakirja vuodelta 1241 (archivio di Stato DPIL spedale, 24. tammikuuta 1241). Siinä säädetään oliiviöljyn myymisestä 22 paunan erissä ja määrän alentamisesta tarvittaessa 15 paunaan, jos oliivien laatu tietynä vuotena ei riitä varmistamaan vaadittua tuotosta. Jäljellä oleva määrä maksettiin sitten seuraavana vuonna.

Luccan oliiviöljyn erityispiirteet ja aistinvaraiset ominaisuudet tulivat ajan myötä yleiseen tietoisuuteen erityisesti sen jälkeen, kun vuonna 1594 perustettiin *Offizio sopra l'olio*. Se oli markkinoiden sääntelyyn tarkoitettu julkinen laitos, joka myönsi sadon määrään perustuvat vientiluvat eri öljyalauduille ja jopa vahvasti vähittäismyyntihinnat.

Myös tuotantoon liittyvät näkökohdat on aina otettu asianmukaisesti huomioon. Accademia dei Georgofili ryhtyi 1800-luvulla harjoittamaan tieteellistä koetoimintaa ja julkaisemaan tutkimustuloksia yleisimmistä oliivia koettelevista kasvitaudeista.

4.7 Valvontaelin

Nimi: CERTIQUALITY – Istituto di certificazione della qualità – Settore Certiagro

Osoite: Via G. Giardino, 4 – I-20123 Milano.

- 4.8 **Merkintä:** Ekstra-neitsytoliiviöljyä saa pitää kaupan enintään 5 litran vetoisissa säiliöissä tai pulloissa.

Etikettilhin on merkittävä selkein ja lähtemättömin kirjaimin päällysmarkintöjä koskevissa vaatimuksissa mainittujen tietojen lisäksi teksti "Lucca" – denominazione di origine protetta (Lucca – suojattu alkuperänimitys).

Lisäksi etiketissä on oltava alkuperänimityksen välittömään yhteyteen merkitty graafinen erityistunnus.

Eritelmän mukaisesti graafinen tunnus muodostuu reunoiltaan epäsäännöllisestä, sinetin muotoon kuvatusta tummanvihreästä kuviosta, jonka mitat ovat 2 × 2 senttimetriä.

4.9 Kansalliset vaatimukset: –

EY N:o: IT/00199/11.06.2001.

Täydellisen asiakirjan vastaanottopäivä: 9. lokakuuta 2003.

Sellaisen pyynnön julkaiseminen, joka koskee asetuksen (ETY) N:o 2081/92 17 tai 6 artiklan nojalla rekisteröidyn nimityksen eritelmän yhden tai useamman kohdan muuttamista kyseisen asetuksen 9 artiklan mukaisesti

(2003/C 321/11)

Julkaiseminen antaa kyseisen asetuksen 7 ja 12 d artiklassa tarkoitetun oikeuden esittää väite. Väite pyyntöä vastaan on toimitettava jäsenvaltion, WTO:n jäsenvaltion tai 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksytyin kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen välityksellä kuuden kuukauden kuluessa julkaisemispäivästä.

Koska kyseessä on suuri muutos, se on julkaistava saman asetuksen 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 2081/92

Eritelmän muuttamista koskeva pyyntö: 9 artikla

1. *Rekisteröity nimitys: "Baena".*

2. *Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen*

Nimi: Subdirección General de Sistemas de Calidad Diferenciada, Dirección General de Alimentación – Secretaría General de Agricultura y Alimentación del MAPA – España

Osoite: Paseo de la Infanta Isabel, 1, E-28014 Madrid

Puhelin (34) 913 47 53 61

Faksi (34) 913 47 57 70

3. *Hakemuksessa tarkoitetut muutokset*

— *t a v a r a e r i t t e l y n o t s a k e :*

- nimi
- kuvaus
- maantieteellinen alue
- alkuperätodisteet
- valmistusmenetelmä
- yhteys maantieteelliseen alkuperään
- merkinnät
- kansalliset vaatimukset

— *m u u t o k s e t :*

Lisätään kappaleen "Tuotanto" kohtaan

"Baena-alkuperänimityksellä suojattujen oliiviöljyjen tuotantoalue koostuu muodostuu viljelyalueista seuraavissa kunnissa: Baena, Castro del Río, Doña Mencía, Luque, Nueva Carteya ja Zuheros"

seuraava alue:

"Cabra".

4. *Täydellisen asiakirjan vastaanottopäivä: 7. lokakuuta 2003.*

Ennakoilmoitus yrityskeskittymästä**(Asia COMP/M.3350 – Norsk Hydro/WINGAS/HydroWingas/JV)****Asiaan sovelletaan mahdollisesti yksinkertaistettua menettelyä**

(2003/C 321/12)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. Komissio vastaanotti 22. joulukuuta 2003 neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1310/97 ⁽²⁾, 4 artiklan mukaisen ilmoituksen ehdotetusta yrityskeskittymästä, jolla yritykset Norsk Hydro UK Ltd (Iso-Britannia), joka on yrityksen Norsk Hydro ASA määräysvallassa ("Norsk Hydro", Norja), ja WINGAS GmbH ("WINGAS", Saksa) hankkivat neuvoston asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua merkityksessä yhteisen määräysvallan yrityksessä HydroWingas Ltd ("HydroWingas", Iso-Britannia) ostamalla äskettäin perustetun yhteisyrityksen osakkeita.

2. Kyseisten yritysten liiketoiminnan sisältö on seuraava:

- Norsk Hydro: alumiini, maatalous, öljy, kaasu, energiantuotanto, kemikaalit ja petrokemikaalit,
- WINGAS: maakaasun kuljetus, varastointi ja myynti,
- HydroWingas: maakaasun toimittaminen ja kauppa.

3. Komissio katsoo alustavan tarkastelun perusteella, että ilmoitettu keskittymä voi kuulua asetuksen (ETY) N:o 4064/89 soveltamisalaan. Asiaa koskevan lopullisen päätöksen tekoa on kuitenkin lykätty. On huomattava, että asiaan sovelletaan mahdollisesti yksinkertaistettua menettelyä komission yksinkertaistetusta menettelystä tiettyjen keskittymien käsittelemiseksi neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 mukaan antaman tiedonannon ⁽³⁾ mukaisesti.

4. Komissio kehottaa asianomaisia kolmansia osapuolia esittämään sille mahdolliset ehdotettua toimenpidettä koskevat huomautuksensa.

Huomautusten on oltava komissiolla 10 päivän kuluessa tämän ilmoituksen julkaisupäivästä. Huomautukset voidaan lähettää komissiolle faksitse ((32-2) 296 43 01 tai 296 72 44) tai postitse viitteellä COMP/M.3350 – Norsk Hydro/WINGAS/HydroWingas/JV, seuraavaan osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun pääosasto
Yrityskeskittymien valvonta – Kirjaamo
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 1; oikaisu: EYVL L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EYVL L 180, 9.7.1997, s. 1; oikaisu: EYVL L 40, 13.2.1998, s. 17.

⁽³⁾ EYVL C 217, 29.7.2000, s. 32.

OLAFin tiedonanto

(2003/C 321/13)

Komissio on antanut EY:n perustamissopimuksen 280 artiklan 5 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosikertomuksen yhteisön taloudellisten etujen suojaamisesta ja petostentorjunnasta vuonna 2002. Kertomuksessa kuvataan yhteisiä toimia, joita jäsenvaltiot ja yhteisö ovat toteuttaneet vuonna 2002 petosten ja väärinkäytösten torjumiseksi, ja esitellään yksityiskohtaisemmin tämän toiminnan tärkeimpiä tuloksia. Kertomus on laadittu tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa.

Kertomus on saatavilla Euroopan unionin 11 virallisella kielellä Internet-osoitteessa

http://europa.eu.int/comm/anti_fraud/reports/index_en.html

Komission tiedonanto, tehty 19. joulukuuta 2003, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä annetussa direktiivissä 96/92/EY⁽¹⁾ määritellyn sähkömarkkinoiden avautumisastetta kuvaavan keskimääräisen yhteisöosuuden laskemisesta

(2003/C 321/14)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio on laskenut direktiivin 96/92/EY 19 artiklan 1 kohdan toisen ja kolmannen alakohdan mukaisesti sähkömarkkinoiden avautumisastetta kuvaavan keskimääräisen yhteisöosuuden, joka on 34,76 % 1. tammikuuta 2004 ja 1. heinäkuuta 2004 välisenä aikana.

Luku on saatu jakamalla yli 9 gigawattituntia vuodessa kuluttavien loppuunkäyttäjien kuluttaman sähkön määrä kaikissa jäsenvaltioissa kaikkien jäsenvaltioiden yhteenlasketulla sähkön nettokulutuksella.

⁽¹⁾ EYVL L 27, 30.1.1997, s. 20.